

Heilig Jaar van de Barmhartigheid

Van jaar tot jaar mogen wij ons geloof in gezamenlijkheid beleven. In ons bisdom is sprake van een reeks van bijzondere jaren. Na het Jaar van Geloof (initiatief van paus Benedictus XVI) volgde speciale aandacht voor daden van liefde. Dit jaar staat in het bisdom Rotterdam onze patroonheilige Laurentius centraal. De heilige diaken Laurentius laat in zijn leven zien dat geloven in Christus en het doen van daden van liefde bij elkaar horen. Volgens het evangelie is het één opdracht.

Paus Franciscus riep een jaar van barmhartigheid uit (8 december 2015 - 20 november 2015). Zo is aandacht voor het getuigenis van Laurentius (derde eeuw) nu een inhoudelijke opstap geworden naar het jaar van barmhartigheid.

Paus Franciscus vraagt extra aandacht voor de liefde van God en voor Gods bereidheid tot vergeving, bijzonder in het sacrament van de biecht. Tegelijkertijd roept de paus op om met enthousiasme de werken van barmhartigheid in praktijk te brengen (cf Mt. 25). Het jaar van barmhartigheid geeft gelegenheid om (opnieuw) verder te groeien in geloof en in naastenliefde.

Het komende jaar hebben wij als bisdom Rotterdam ook nog een jubileumjaar, want in 2016 is het zestig jaar geleden dat paus Pius XII officieel het bisdom Rotterdam heeft opgericht, met Mgr. Martinus Jansen als eerste bisschop.

Geïnspireerd door de heilige Laurentius en door het initiatief van paus Franciscus, wil ik u uitnodigen om bij gelegenheid van het jubileum van het bisdom Rotterdam ons persoonlijk en gemeenschappelijk geloofsleven tegen het licht te houden.

© PETER VAN MULLKEN

Kerststal H. Agnes kerk Den Haag

Het jaar van barmhartigheid houdt ons een spiegel voor: (1) hoe vitaal is onze band met Christus, die het gezicht is van Gods barmhartigheid? (2) beseffen wij dat we Gods barmhartigheid nodig hebben en staan wij open voor Gods vergeving? (3) zetten wij vanuit ons geloof de stap naar het doen van werken van barmhartigheid? In zijn barmhartigheid is God naar ons

toegekomen in Jezus Christus. Op het kerstfeest vieren we zijn menswording. Met u wil ik bidden: dat we in staat zijn om met heel ons hart in te gaan op Gods barmhartigheid, en ons leven te plaatsen in zijn licht.

+ J. VAN DEN HENDE
BISSCHOP VAN ROTTERDAM

Steun Vronesteyn, geef de Kerk toekomst!

In deze Tussenbeide leest u over de plechtige wijdingsviering waarin Mgr. Van den Hende door handoplegging en gebed Boris Plavčić tot diaken wijdde in aanloop naar de priesterwijding die hij later zal ontvangen. Hij was tijdens zijn studie verbonden aan het Centrum Priester- en diakenopleiding Vronesteyn waar hij zijn vorming kreeg en van waaruit zijn opleiding werd gecoördineerd.

Een priester- of diakenstudent komt naar Vronesteyn voor geestelijke vorming, intellectuele vorming en pastorale vorming. Voor Vronesteyn is de persoonsvorming een belangrijk fundament onder de drie bouwstenen van vorming, omdat deze zicht geeft op wie je bent als persoon in de omgang met de mensen om je heen en op de verbondenheid met de persoon van Jezus, die onze studenten in liefde leert hoe zij priester of diaken moeten zijn.

Bij dit nummer maken wij u graag attent op de ingesloten brief van Mgr. Van den Hende. De bisschop vraagt daarin om uw gebed en uw steun voor Vronesteyn, dat een gastvrij huis van vorming en studie wil zijn voor de huidige en toekomstige priesters en diakens in ons bisdom.

Een klop op de deur van de herberg

Paus Franciscus heeft het Heilig Jaar van de Barmhartigheid afgekondigd. In dit jaar, lopend van 8 december tot 20 november volgend jaar, nodigt de Paus ons uit om, als afspiegeling van de Barmhartigheid van God, werken van Barmhartigheid te verrichten. In dit nummer van Tussenbeide vindt u in het licht van dit thema, een impressie van de inzet in de parochies van ons bisdom, voor vluchtelingen. Die inzet is er soms, met veel volharding en trouw, al jarenlang. Soms komen parochianen spontaan in actie wanneer een groep vluchtelingen voor korte tijd in de nabije omgeving wordt opgevangen. Zij kijken goed om zich heen wat er te doen is, gebruiken fantasie en kennis om te bezien hoe men kan bijdragen - hoe eenvoudig wellicht ook - en steken mensen in de omgeving in positieve zin aan. De komst van vluchtelingen is op dit moment niet alleen actueel vanwege de mensen die in Europa en

duo ook in ons land een veilig heenkomen proberen te vinden, het thema is ook Bijbels. De klop op de deur van de herberg in het Kerstverhaal is bijna spreekwoordelijk. In de reeks van artikelen, die komend voorjaar in Tussenbeide een vervolg zal krijgen, komt niet alleen de daadkracht van vrijwilligers naar voren. Ook de inzet en de inspiratie van priesters, diakens en pastoraal werkers in de parochies, laten zien dat hun werk van betekenis is voor de lokale geloofsgemeenschap, de lokale samenleving en ook voor hen die kloppen op de deur van onze herberg.

INHOUD

Basiliek Schiedam	3
Alfrink College	5
Blauwe zusters	7
Diakenwijding	9
Laurentiusmis	11

Werkbezoek MOC 2

Diaconieprijs 3

Parochie in beeld 12

M25 Wisseltrofee 16

Mgr. Van den Hende: Dit is een kostbare plek van en voor kostbare mensen

Op donderdag 8 oktober bezocht Mgr. Van den Hende het Multicultureel Ontmoetingscentrum (MOC) in de Schilderswijk in Den Haag. Hij werd welkom geheten door Vicaris Ad van der Helm in aanwezigheid van de andere MOC-bestuursleden, waaronder directeur Marie Anne van Erp, Trees van Gennip, Monique Meeussen en penningmeester Wim Niemantsverdriet. Vanuit de religieuzen van de Hircos-gemeenschap nam pater Yan Asa svd deel aan de ontmoeting. Samen met zuster Elvira Telik spss is hij vanuit de Hircos-gemeenschap betrokken bij het MOC.

Er zijn veel vrijwilligers betrokken bij het MOC. Veel mensen groeien door, verlaten het MOC weer. Er zijn ook vrijwilligers die tussen twee banen in zitten en tijdelijk hier meehelpen. In het gesprek met de vrijwilligers komen vele nationaliteiten langs. Van Suriname en Curaçao tot Nigeria. Het MOC bedient wel vijftig nationaliteiten. Daarvan getuigen ook de vele landkaarten die aan de

muren hangen, waarop bezoekers hun thuisland kunnen aanwijzen. Er wordt verteld over wat er allemaal gebeurt in het MOC, over de Voedselbank, een naaicursus, taalcursussen, computerlessen, huiswerkbegeleiding, hulp bij schuldsanering.

De heer Bijan Oryan is beheerder van het pand en directielid. Hij spreekt acht talen en is bouwkundig ingenieur. Hij is ook 'buurtvader' in de wijk en heeft contact met jongeren in de wijk. 'Er zijn jongens in de wijk die zelf aan preventie doen. Dat zijn onze 'buurtbroeders'. Als we iets organiseren, vragen we hen om een oogje in het zeil te houden, omdat de kleinere jongens tegen hen opkijken.'

De Kerk is een laatste strohalm

Diaken Ronald van Berkel is betrokken bij het MOC vanuit de parochiële caritas instelling. 'Mensen denken aan de Kerk als laatste strohalm, ongeacht of men katholiek is. En inderdaad kan dan een telefoontje

vanuit de kerkelijke instelling naar de deurwaarder een huisuitzetting soms voorkomen. We weten zelf niet alles, maar we zitten in een groot netwerk, waardoor we iedereen kunnen verwijzen naar de juiste instanties.'

'We hebben de laatste jaren veel vragen gehad over IND-kwesties (Immigratie- en Naturalisatiedienst). De GGD heeft basiszorg opgezet voor mensen die te maken hebben met kwesties betreffende de IND. We weten dus wie de huisartsen zijn in Den Haag waar deze mensen terecht kunnen.' Er zijn ook afspraken met ziekenhuizen, zoals het Medisch Centrum Haaglanden.

Ruimte in je hart voor de nood van anderen

Het MOC komt voort uit de parochie. Marie Anne van Erp: 'Omdat we gelovig en idealistisch zijn, lukt het ons om de mensen bij elkaar te brengen. De deur staat open, kom maar binnen.'

'Het is bijzonder dat ik hier te gast mag zijn en over de activiteiten en dingen mag horen die hier gebeuren,' aldus de bisschop, 'U zet samen uw van God gekregen talenten en gaven in. Uw inzet samen is meer dan één plus één is twee. In het logo van het MOC Schilderwijk staat een hart. Ik hoop dat u een kloppend hart mag zijn in de wijk, veelkleurig, bemind en geïnspireerd door het hart van Jezus. Het is bijzonder dat u zoveel ruimte in uw hart heeft, dat de nood van anderen er een plek in kan hebben. En als je op deze manier ruimhartig samen optrekt, is dat een rijkdom die niet in geld is uit te drukken. Ik zal met u meebidden voor kracht en inspiratie en om nieuwe mensen uit te nodigen om dit mooie werk met u te doen, want dit is een kostbare plek van en voor kostbare mensen.'

DAPHNE VAN ROOSEDAAL

Lees het gehele verslag op www.bisdomrotterdam.nl

GEKNIPT

Oogstdankdag

In de parochiefederatie Sint Franciscus tussen duin en tuin werd de Oogstdankdag gevierd. 'Het altaar was prachtig versierd met persoonlijk meegebrachte bloemen, groente en fruit, en oogst uit het Westland van diverse tuinders', zo is te lezen in 'Wij Samen'. In de overweging kwam de dankbaarheid dat er geoogst kan worden naar voren. 'Ook vrijwilligerswerk levert vaak een goede en mooie oogst op.' We willen graag verstandig omgaan met wat we hebben. Verstandig, wijs omgaan met al onze bezittingen, mogelijkheden en met de oogst van al onze inspanningen. Maar er is ook een andere kant: 'Jezus

spoort ons toch aan: durf los te laten wat je hebt. En dan gaat het niet alleen om je bezit, maar ook om de verworvenheden, de luxe, de welvaart.'

Honderdjarige

Ruim honderd kinderen gingen op bezoek bij een honderdjarige. De groepen 5, 6, 7 en 8 van basisschool De Wijde Blik in Kamerik, gingen op bezoek in de Hippolytuskerk, de eeuweling. Zij zagen hoe het orgel werkt en bliezen op een orgelpijp. Ze keken op de gewelven van de kerk en hoorden dat er een schuilplaats was geweest in de oorlog. 'Zowel de kinderen als de vrijwilligers van de kerk

hebben een hele leuke en interessante ochtend gehad, de verwondering aan beide kanten was groot', zo schrijft de verslaggever in het Parochiemagazine.

Franciscaans

In Rondom de Kerk, het blad van de parochies in en om Leiden, wordt verteld van de feestdag van Franciscus, 4 oktober. Toen begon het 'Centrum voor franciscaanse spiritualiteit'. Het doel is een netwerk met alle mensen en organisaties die raken aan franciscaanse spiritualiteit: inzet voor de zwakkeren in de samenleving, zorg en liefde voor de schepping. Veel ideeën zijn er al, veel moet nog gebeuren.

Diaconieprijs voor Bezoekgroep Sint Jacobsstaf

Jan Maasen

Bezoekgroep Sint Jacobsstaf van de parochiekern St Jacobus de Meerdere in Den Haag. Rechts: vicaris-generaal H. Verbakel

De prijs 'Brood en Rozen' is naar de Bezoekgroep Sint Jacobsstaf gegaan. Vicaris-generaal D. Verbakel reikte deze op zaterdagochtend 14 november uit aan de vertegenwoordigers van de Haagse bezoekgroep.

De diocesane Diaconieprijs 'Brood en Rozen' werd uitgereikt aan in totaal drie diaconale initiatieven in het bisdom Rotterdam. Ruim negentig vrijwilligers en pastorale beroepskrachten waren daarvan getuige op een bijeenkomst in de Caeciliakerk in Rotterdam-Alexander. De meesten van hen waren zelf betrokken bij een van de 22 projecten die parochies en kerkelijke instellingen dit voorjaar hadden aangemeld.

De eerste prijs in de categorie Eenzaamheidsbestrijding, met de daaraan verbonden wisseltrofee Brood en Rozen, ging dus naar de bezoekgroep van de parochiekern Sint Jacobus de Meerdere. De prijs in de categorie 'Diaconie dichtbij' werd uitgereikt aan de werkgroep Vluchtelingenopvang Ommoord-Zevenkamp in Rotterdam. De regionale MOV-groep Delflanden ontving de Diaconieprijs in de categorie 'Diaconie ver weg (Missie, Ontwikkeling en Vrede)'. De drie winnaars ontvingen een cheque van duizend euro. Dat bedrag mogen zij besteden aan nieuwe diaconale activiteiten.

Eenzaamheidsbestrijding

Sinds enkele jaren kent de Diaconieprijs 'Brood en Rozen' drie categorieën: de twee bekende diaconale werkvelden en een bijzonder thema. Voor 2015 is gekozen voor eenzaamheidsbestrijding, omdat eenzaamheid een steeds belangrijker maatschappelijk probleem is. Twaalf projecten deden mee in deze categorie.

Twintig jaar geleden richtte de parochie Sint Jacobus de Meerdere deze werkgroep op, toen de Zonnebloem besloot niet meer vanuit de kerk te werken maar vanuit de wijk. De oprichters van de werkgroep wilden dat ook de parochie zou blijven omzien naar mensen in de buurt. Dat is gelukt. In de loop der jaren is een heel programma van activiteiten gegroeid. Met bekende onderdelen als het bezoeken van eenzame, vaak alleenstaande ouderen en het organiseren van maandelijkse

uitstapjes of feestelijke lunches. Maar ook met meer diaconale activiteiten, die voortvloeien uit dit bezoekwerk. Je kunt dan denken aan het begeleiden bij bezoek aan dokter of ziekenhuis, hulp bij verhuizing en financiële zaken of begeleiding bij terminale ziekte en sterven.

In de verhalen van de vrijwilligers die bezoekwerk doen klinkt door, aldus de jury, dat zij in deze contacten ook iets van wederkerigheid ervaren. Soms groeit een stevige onderlinge band, ook als de leefwerelden sterk verschillen. En soms troosten de bezochten de vrijwilligers als hen iets ergs is overkomen. Ook dat vermag goede diaconie: bij sterken én zwakken van tijd tot tijd het besef levend houden dat wij allen kwetsbaar zijn, elkaar nodig hebben en tot zegen mogen zijn. Waar dat gebeurt wordt echt gemeenschap gesticht.

JAN MAASEN

Gedeelte programma Laurentiusjaar: januari t/m februari 2016

Januari 2016	16	De eenzaamheid verbreken 10.00 - 13.00 uur Impulsbijeenkomst voor leden van werkgroepen diaconie over eenzaamheid en sociaal isolement.
Februari	6	Diocesane parochiedag Een ontmoetingsdag voor en van de parochies in ons bisdom met als thema: 60 jaar bisdom Rotterdam. Slotviering van het Laurentiusjaar en openingsviering van het Jubileumjaar 2016-2017.

GEKNIPT

Familiecatechese

In de federatie Clara & Franciscus, in en om het plussengebied, kunnen gezinnen zich aanmelden voor een nieuwe vorm van catechese. Als één wordt aangemeld om eerste communie te doen (in 2017), dan worden familieleden gevraagd mee te doen in de voorbereiding. Op zeven zondagochtenden gaat het hele gezin dan aan de slag: catechese voor de ouders, voor de broers en zussen en voor de communicant. Daarna wordt de eucharistie gevierd en samen gegeten. Eén keer in de maand. 'We vragen dus commitment, verbondenheid.' Het wezenlijke is dat gezinnen de waarde van het geloof gaan (her)

ontdekken, zo schrijft diaken André van Aarle in het blad Samenstromen.

Schoenmaatje

In Voorschoten wordt de Actie Schoenmaatje gehouden, zo valt te lezen in De Augustinus. Kerk en school werken samen. Kinderen en volwassenen vullen tijdens de weken dat de actie duurt, in oktober en november, een schoenendoos met schoolspullen, toiletartikelen en speelgoed. Deze dozen worden uitgedeeld aan kinderen in arme landen. De Voorschotense geloofsgemeenschap stelt in het blad in ieder geval vijftien dozen te willen vullen.

Basiliek Schiedam centrale plek in Jaar van de Barmhartigheid

Op zondag 13 december start het Jaar van de Barmhartigheid in het bisdom Rotterdam met een plechtige eucharistieviering in de basiliek van de H. Liduina en Onze-Lieve-Vrouw van de Rozenkrans te Schiedam (10.30 uur). Deze diocesane eucharistieviering zal via televisie worden uitgezonden (Omroep RKK).

Aan het begin van de openingsviering in Schiedam wordt de hoofddeur van de basiliek plechtig in gebruik genomen als de heilige deur in het bisdom Rotterdam gedurende het Jaar van de Barmhartigheid.

In het Jaar van de Barmhartigheid kunnen gelovigen op speciale extra tijden de basiliek in Schiedam door de heilige deur binnengaan. Gedurende dit heilig jaar zijn er eucharistievieringen en is er gelegenheid tot eucharistische aanbidding en voor het ontvangen van het sacrament van boete en verzoening. Het laatste wordt door paus Franciscus als sacrament van Gods barmhartigheid nadrukkelijk onder de aandacht gebracht voor het heilig jaar.

Extra openstelling van de basiliek in het heilig jaar:

Vrijdag: 8.30 - 14.00 uur
Zaterdag: 13.00 - 18.00 uur

Viering van de eucharistie:

Woensdag: 8.30 uur
Donderdag: 19.00 uur
Vrijdag: 8.30 uur
Zaterdag: 18.00 uur
Zondag: 9.30 uur

Eucharistische aanbidding (bij Liduina altaar)

Vrijdag: 9.00 - 13.00 uur
Zaterdag: 14.00 - 17.30 uur

Biechtgelegenheid (Sacrament van boete en verzoening):

Vrijdag: 13.00 - 14.00 uur
Zaterdag: 14.00 - 15.00 uur

Zondag: 13 december NPO 2

10.15 uur: Geloofsgesprek met Mgr. Van den Hende
10.30 uur: Uitzending van de eucharistieviering met de opening van de heilige deur in de basiliek van de H. Liduina en Onze-Lieve-Vrouw van de Rozenkrans te Schiedam. Hoofdcelebrant is Mgr. Van den Hende.

Voor meer informatie over het Jaar van de Barmhartigheid zie de nieuwe website www.heiligjaarvandebarhartigheid.nl

Heilige deuren in Brielle en Noordwijk

In de Bedevaartskerk van Brielle en de kerk van de H. Jeroen in Noordwijk zal in het komende jaar voor beperkte tijd een heilige deur geopend worden. Nadere informatie omtrent deze heilige deuren volgt via www.bisdomrotterdam.nl.

Taalles aan vluchtelingen

Bijbelse waarden concreet vormgeven

Elke doordeweekse morgen om 10 uur begint zijn les: Nederlandse taal aan vluchtelingen. Leo van Lanen sj is al vaak ver van tevoren in het lokaal te vinden. Hij bereidt zich voor, drinkt een kopje koffie en maakt contact met "zijn" cursisten. Zo ook op een zonnige woensdagochtend in november, in Rotterdam Zuid.

Vandaag staat les 21 uit het boek op het programma: 'Nederland is een vlak land. Het land is plat. Er zijn geen heuvels en bergen, behalve in Limburg.' Leo van Lanen legt uit, herhaalt, oefent, pakt de kaart van Nederland er bij en geeft de cursisten ter afsluiting een dictee. De cursisten zijn geconcentreerd, stellen vragen, schrijven mee en bijten zich vast in het noteren van de dictee-zinnen.

Ervaring

Broeder Van Lanen is Jezuiet. Opgegroei in Uden, is hij meerdere malen in zijn leven in den vreemde geweest. Jaren heeft hij gewoond en gewerkt in Antwerpen, en in Libanon en Syrië. 'Regelmatig denk ik bij het voorbereiden van mijn lessen en tijdens het lesgeven terug aan de tijd waarin ik als nieuwkomer in Libanon, Frans en Arabisch heb geleerd. Dat gebeurde heel gedegen. Daar waren de broeders heel streng in. Net als de vluchtelingen nu, heb ik toen op volwassen leeftijd een nieuwe taal moeten leren; een nieuw schrift zelfs. Die ervaring geeft mij informatie en inspiratie voor mijn aanpak van de taallessen aan de vluchtelingen.' Hij keerde na jaren van wonen en

werken in het Midden-Oosten, begin jaren 70 terug in Europa. Het was in deze tijd dat de Jezuiten hun nieuwe beleid uitstippelden. Kernbegrippen hierbij waren: werken aan gerechtigheid; leven en werken met andere godsdiensten; leven en werken in oude wijken waar oorspronkelijke bewoners en nieuwkomers samen wonen. Deze beleidlijnen spraken hem bijzonder aan. 'Ik ben toen de sociale academie in Antwerpen gaan doen en ben gaan werken als opbouwwerker onder de gastarbeiders in Antwerpen. In oude wijken werken

betekent werkzaam zijn in het gewone leven. Dicht bij de mensen staan. Steeds gebaseerd op het evangelie. Bijbelse waarden heel concreet vormgeven. Zo ligt dit ook voor de taallessen die ik hier in Rotterdam aan de vluchtelingen geef.'

Affiniteit

Voor hem is de doelgroep waaraan hij de lessen geeft, de hoofdzaak. Nu is het taalles, maar het zou voor hem ook een andere vorm van hulp kunnen zijn aan hen die ondersteuning behoeven. De Kerk is er immers voor de meest kwetsbaren. Vanuit zijn werk in Libanon en Syrië heeft hij affiniteit met mensen uit het Midden-Oosten. 'De taal interesseert me. En de mensen, ja daar heb ik een klik mee.' 'Ik beseft dat de komst van vluchtelingen spanningen met zich mee kan brengen. Maar mijn keuzes baseer ik altijd op mensen die ik recht voor me zie. Mensen die ik ken, waar ik contact mee heb. Dat zorgt voor mij voor de nuance, voor balans.' En ook: 'Als er iets is dat zinvol is in mijn leven, dan zijn het deze taallessen.'

Het is een basaal gevoel dat dit belangrijk werk is, voor juist deze mensen. Het is nooit saai. Voor mij is het altijd spannend om het goed voor te bereiden. Het is nooit routine geworden. Nooit vanzelfsprekend. Ik kan me er nog regelmatig over verbazen dat de hele groep in stilte naar mij luistert.'

Toewijding

Zeer gecharmeerd is hij van de trouw die hij ziet bij de taallessen. De cursisten zijn er vaak al om half 10 en beginnen met zinnen van het bord over te nemen. En niet te vergeten: zijn twee collega-vrijwilligers die taallessen geven aan andere niveaugroepen. 'Ook daar zie ik, jaar in, jaar uit, enthousiasme en toewijding.' 'De taalschool', vat broeder Van Lanen samen, 'is voor mij een heel concrete manier om me voor de ander in te zetten. Taal is immers wezenlijk om in een land te functioneren en iets te kunnen bereiken.'

JOLANDA DE WOLF

Banieren 'Jaar van de Barmhartigheid' verkrijgbaar

Alle kerken in de bisdommen met een Heilige Deur, krijgen de beschikking over een set banieren die zijn ontwikkeld in het kader van het Heilig Jaar van de Barmhartigheid. Het zijn een hangende banier en een staande zogeheten roll up banner. Het materiaal is ook verkrijgbaar voor de andere parochies en andere belangstellenden.

De hangende banier kost (maximaal) € 55 per stuk, de staande banier is (maximaal) € 50 per stuk. Deze prijzen zijn inclusief BTW en verzendkosten.

Parochies die banieren willen aanschaffen, kunnen terecht op de website www.heiligjaarvandeBarmhartigheid.eu. Zij krijgen dan het benodigde bestand en een korte bestelinstructie, waarmee de banieren rechtstreeks bij de producent besteld kunnen worden. De levertijd is ongeveer vijf werkdagen.

Themaviering over vluchtelingen

Heb de naaste lief

Het Alfrink College, een middelbare scholengemeenschap in Zoetermeer, betreft haar leerlingen op een bijzondere manier bij maatschappelijke vraagstukken. De “themaviering” over vluchtelingen is een oefening in empathie. Schoolleider Eric Brunings vertelt.

‘Drie keer per jaar houden we themavieringen voor alle 1800 leerlingen. Met een filmpje, muziek en een Bijbellesing willen we hun aandacht vestigen op een maatschappelijk actueel thema. Daarbij vinden we het belangrijk de leerlingen bij te brengen dat het goed is om er voor elkaar te zijn. Ons motto: School zijn we samen, iedereen doet ertoe. Heb de naaste lief gelijk uzelf, is de strekking’, aldus Brunings. ‘In november was het onderwerp “Vluchten doe je niet zomaar”. De viering moest niet alleen inzicht bieden in de probleemsituatie van vluchtelingen, maar ook tot nadenken aanzetten over de vraag: wat vraagt barmhartigheid van onze houding tegenover hen? We hebben vaak ons oordeel klaarliggen. Het is beter om te leren betrokkenheid te tonen en genuanceerd na te denken.’

Vluchteling op bezoek

Voor de leerlingen bracht de themaviering het nieuws dichterbij. Zij zagen beelden van de gebombardeerde Palestijnse stad Ramallah en van op de

vlucht geslagen kinderen. Er klonken liederen, zoals Speeltuim van Marco Borsato. In een spel moest de leerling kiezen wat hij in dat kleine rugzakje op de vlucht meenemen zou: een computer, deken, foto van je moeder? Een Syrische vluchteling vertelde over zijn ervaringen, een scholier over haar gevluchte ouders. Fundamenteel tijdens de viering is de uitleg van een Bijbelverhaal, stelt Brunings. ‘Deze keer vertelden we over Gods hulp aan de joden tijdens hun vlucht uit Egypte. Met de vraag: wat kunnen we van Exodus leren en hoe maken we een vertaalslag naar de huidige tijd?’ ‘Natuurlijk kun je ook zonder dat verhaal de problemen van vluchtelingen inzichtelijk maken. Maar de Bijbel laat met tal van voorbeelden zien waarom het goed is om er voor de naaste te zijn. Eens werd de Bijbeltekst pas aan het einde van de viering behandeld. Sommigen vroegen mij: de Bijbel komt nog wel aan bod, toch? Ze keken er naar uit.’

Stelling

De leerlingen van het Alfrink College hebben uiteenlopende levensbeschouwelijke en politieke visies. Brunings: ‘We zijn een doorsnee van de samenleving. We nemen geen stelling in discussies over, bijvoorbeeld, het sluiten van de grenzen, een asielzoekerscentrum in de buurt of terroristenvluchtelingen. Ieder weet: we zijn een katholieke school, en iedereen doet ertoe.’

ROBERT REIJNS

Werelddag voor Migranten en Vluchtelingen 17 januari 2016

Op 12 september 2015 publiceerde paus Franciscus de boodschap voor de Werelddag voor Migranten en Vluchtelingen die op 17 januari 2016 plaatsvindt. De titel van het document luidt: ‘Migranten en vluchtelingen dagen ons uit: Het antwoord van het Evangelie van de Barmhartigheid’.

In zijn boodschap concludeert paus Franciscus dat het aantal migranten toeneemt. Tijdens hun reis naar een betere toekomst zijn zij in toenemende mate slachtoffer van mensensmokkelaars. Als ze de reis overleven zijn hun moeilijkheden en angsten vaak niet voorbij. De paus signaleert dat in landen vaak een helder en consistent beleid ontbreekt dat de acceptatie van migranten bevordert en voorziet in een programma om hen te laten integreren in hun nieuwe omgeving met respect voor de rechten en verplichtingen van iedereen. Het roept ons op om, geïnspireerd door de theologische deugden van geloof, hoop en liefde, de nood van vluchtelingen te beantwoorden met werken van geestelijke en lichamelijke barmhartigheid.

De paus wijst erop dat de Bijbelse openbaring ons oproept de vreemdeling te ontvangen en zo de deuren voor God te openen. In het gezicht van anderen ontwaren we immers het gezicht van Jezus Christus zelf. De paus is niet blind voor de discussies rond opvang van migranten, maar bepleit barmhartigheid en geeft aan dat ieder verantwoordelijk is voor zijn broeder of zuster.

Gastvrijheid

Gastvrijheid groeit door zowel te geven als te ontvangen. [...] In het hart van het Evangelie van Barmhartigheid zijn de ontmoeting en het onthaal van de ander verweven met de ontmoeting met en de aanvaarding van God zelf. Een ander verwelkomen betekent God zelf verwelkomen. De paus roept de gelovigen op zich niet te laten beroven van de hoop en de vreugde van Gods barmhartigheid die geopenbaard wordt in de mensen die we gedurende onze reis ontmoeten.

De Engelse tekst van de paus staat op www.bisdomrotterdam.nl. In december komt een vertaling beschikbaar. Deze wordt ook aan parochies toegezonden.

Verdieping

Op de vlucht

Het begint al met een volk dat op de vlucht is voor Farao. De Israëlieten verlaten het land met het regime dat hen onderdrukt en waar ze dwangarbeid moeten verrichten. Ze gaan hun droom achterna, door de droge zee van de woestijn, naar een land dat ze kennen van horen zeggen. Bejaarden, volwassenen, zieken, kinderen, zwangere. Hun droom, de belofte van God, houdt hen op de been.

Misschien zou je de Bijbel zelfs een boek over vluchtelingen kunnen noemen.

Mozes vlucht als hij een man gedood heeft. Jacob vlucht voor zijn broer Esau wiens geboorterecht hij gestolen heeft, David vlucht voor koning Saul die buiten zinnen is geraakt, Elia vlucht voor koningin Izebel nadat hij haar profeten had laten ombrengen. Ruth en Noömi ontvluchten de hongersnood in Moab.

Het Oude Testament staat vol verhalen van mensen die tegen hun wil huis en haard verlaten. (In de geloofsbelijdenis van Leviticus 19,33-34 is dat zelfs een centrale notie, en wordt er een handeling aan gekoppeld: Wees goed voor de vreemdelingen, want je bent zelf een vreemdeling geweest in Egypte.)

En wat dacht je van de start die Jezus meekreeg? Zijn ouders moesten op de vlucht voor Herodes, zo hoorden ze van degenen die op kraamvisite kwamen. Jozef en Maria pakten hun reisbescheiden en gingen met hun baby naar Egypte. Uitgerekend het land waar de Israëlieten vandaan waren gegaan, weg uit de ellende. Ze zochten hun heil in het land dat ooit hun voorouders tot slaven had gemaakt. Herodes bleek voor de heilige familie wat Farao voor het volk Israël was. l'Histoire se repète.

Nadat Herodes was gestorven, konden ze terugkeren naar hun eigen land. Jozef wilde zijn gezin meenemen naar Juda, maar ook dat zou niet veilig zijn geweest omdat daar de zoon van Herodes nu regeerde. Daarom gingen ze naar Galilea, naar Nazaret (Matteüs 2).

Wat een start van je leven! Geboren in iets dat geen huis mag heten en zeker geen thuis is, en daarna vanwege dreigend gevaar op de vlucht, naar een vreemd land, naar een andere regio.

Het Boek van alle tijden is ook van nu. Miljoenen op de vlucht. Voor terreur, honger, armoede. Naar veiligheid – waar dan ook. Bejaarden, volwassenen, zieken, kinderen, zwangere. Hun droom houdt hen op de been. Maar voor sommigen eindigt de reis in het water van de Middellandse Zee, op een Grieks strand, in een vrachtwagen langs de snelweg.

WILLIEN VAN WIERINGEN

Zomaar een oproep, niet zomaar een actie

17 Oktober, "zomaar" een bericht op Facebook: 'In 't Koetshuis in Nieuwkoop zijn ruim honderd vluchtelingen opgevangen. Er is echter groot gebrek aan beddengoed, dekbedden, lakens, dekens en kussens. Mocht je ergens nog iets over hebben op zolder of... breng het even erheen alsjeblieft..!'

Het bericht blijkt geplaatst door pastoraal werkster Marjo Hoogenbosch. Zij was op haar beurt weer benaderd door parochiaan Tilla van Buuren, in eerste instantie met het verzoek om in de vieringen een oproep te doen voor de materialen.

© GEMEENTE TEYLINGEN

Pastoraal werkster Hoogenbosch:

'Het is hartverwarmend om te zien dat mensen in actie komen. Ik heb gehoord dat er allerlei initiatieven zijn geweest. Het is goed dat er mensen zijn die beseffen dat een hele groep in een zeer moeilijke situatie verkeert en dat ze met hun handelen de vluchtelingen even wat lucht geven. Deze mensen laten hun hart spreken.

Wat ik zie, is dat het Katholieke geloof de grondslag is waarop zij hun handelen baseren, de onderstroom die ze op zo'n moment opdiepen en van waaruit zij de handen uit de mouwen steken. Ze beseffen: "Dit is wat ik moet doen! Waarom anders geloof ik?"

een groot tekort aan dekens, beddengoed, dekbedden en kussens. 'Ik was getroffen door wat ik er binnen zag', zegt Van Buuren. 'Om eerlijk te zijn heb ik buiten mijn tranen de vrije loop gelaten. Het was zo'n trieste aanblik. Thuis heb ik meteen gekeken wat ik zou kunnen brengen, ik kon het ook aan anderen vragen, bedacht ik. Dus ik ben naar burens en kennissen gegaan om te vragen of zij iets van deze spullen over hadden en wilden brengen. Toen schoot het me te binnen dat ik het door kon geven aan pastoraal werkster Marjo Hoogenbosch, die dan aan het eind van de viering een oproep zou kunnen doen. Dat had dan weer een veel groter bereik. Zij heeft dat gedaan en ook op Facebook een oproep geplaatst. Zo is dit balletje gaan rollen.'

de situatie nu was. Het balletje dat was gaan rollen, had gewerkt, want in de behoefte aan de spullen was voorzien.' 'Ja, het was het enige wat ik op dat moment kon doen', motiveert Van Buuren haar handelen. 'Ik ben niet aangesloten bij Vluchtelingenwerk of een andere organisatie of zo, maar mijn katholieke overtuiging zet me er toe aan om er voor mijn medemens te zijn; iets te betekenen voor de ander. Of dat nou ondersteuning bieden is aan de alleenstaande buurvrouw die van de trap gevallen is, of hand-en-spandiensten verrichten in de kerk 'opruimen kan ik altijd hè', lacht Tilla van Buuren. 'We zijn niet alleen op deze aarde! En ja, bij de opvang van de vluchtelingen kreeg ik die ingeving. Meer heb ik niet gedaan hoor. De vluchtelingen zijn er maar zo'n vijf dagen gebleven. Toen was er wel weer behoefte aan koffers en grote tassen zodat de mensen ook weer wat mee konden nemen naar hun volgende plek.'

JOLANDA DE WOLF

'Zoals iedereen ben ik nieuwsgierig', vertelt mevrouw Van Buuren. 'Ik ging zaterdag naar de markt en ging met opzet ook langs 't Koetshuis - het voormalige zorgcentrum voor ouderen. Daar werd aan een groep van ongeveer honderd vluchtelingen noodopvang verleend. Nee, zei ik tegen mezelf, ik ga niet alleen kijken, ik ga vragen wat ze nodig hebben.'

Politieagenten

Zij richtte zich tot twee politieagenten ter plekke, om toestemming te vragen. De agenten verwezen door naar de beveiliging en naar de leiding van de noodopvang. Er bleek op dat moment

Pastoor Glas van de federatie HH. Franciscus en Clara hierover:

'In de overwegingen heb ik de afgelopen tijd regelmatig stil gestaan bij de vluchtelingen. En bij de voorbede hebben we steeds ook gebeden voor de vluchtelingen. Dat is belangrijk om te doen; iets wat we zeker niet mogen vergeten!'

Rollen

Dat het in actie komen van Tilla van Buuren effect had, bleek na het weekend. 'Maandag ben ik gaan vragen bij de vluchtelingenopvang hoe

Diaken Van Aarle van de federatie HH. Franciscus en Clara:

'De vluchtelingen in de noodopvang zijn maar kort op een bepaalde plek. Een werkgroep opzetten en een netwerk opzetten biedt voor dat moment geen soelaas. Het enige wat we als Kerk kunnen doen is mensen oproepen om zich in te zetten en te kijken wat ze in korte tijd kunnen doen. Dat is op verschillende plekken in de parochie ook gebeurd.'

'Belangrijk in dit verband is het evangelie van Matteüs 25, waarin Jezus zegt: 'Ik had honger en gij hebt mij te eten gegeven. Ik was een vreemdeling en gij hebt Mij geherbergd. Wat je voor de minste der mijnen hebt gedaan, hebt gij aan Mij gedaan.'

'Als deze mensen er zijn, in onze naaste omgeving, dan hebben wij als Christenen geen andere taak dan de helpende hand toesteken. Dat is immers het gebod van Christus. Het is onze evangelische opdracht.'

© GEMEENTE TEYLINGEN

PCI Naaldwijk In actie voor vluchtelingen

De Parochiële Caritas Instelling (PCI) komt in actie bij acute noden. Dat kan gaan om noden van parochianen, maar het werkveld is breder. Ook vluchtelingen die in ons land zijn worden ondersteund.

Vertegenwoordigers van parochie en Vluchtelingenwerk in Naaldwijk geven een voorbeeld hoe dat in zijn werk kan gaan. Anny van Heijningen is voorzitter van de PCI van Naaldwijk. Zij vertelt hoe het contact met de vluchtelingen ontstond. 'De folder over onze PCI ligt op verschillende plekken, van de bibliotheek tot het kantoor van maatschappelijk werk. Zo kwam ook Vluchtelingenwerk Zuidvleugel, werkzaam in Zuid-Holland Zuid, het Westland en Den Haag, onze folder onder ogen. Om contact te leggen hebben we de 'open stoel' - een stoel in de vergadering van de PCI - onlangs toebedeeld aan Vluchtelingenwerk Zuidvleugel.

We hebben kennis gemaakt en zijn met elkaar in gesprek gegaan om te bezien wat we voor elkaar kunnen betekenen. Dat heeft geleid tot enige praktische aanvragen voor ondersteuning. In het parochieblad 'Over eigen kerk' van de parochiefederatie Sint-Franciscus, hebben we een oproep geplaatst voor vrijwilligers voor Vluchtelingenwerk.'

Positieve reacties

Lianne Belt van Vluchtelingenwerk Zuidvleugel: 'De oproep voor vrijwilligers heeft zo'n vijftig aanmeldingen opgeleverd.' Vanuit katholieke hoek, en ook vanuit de andere kerken. 'We zijn blij met de bereidheid van deze mensen', aldus Belt. 'Dat mensen iets willen doen voor vluchtelingen is duidelijk. In Den Haag hebben zelfs zo'n duizend mensen aangegeven zich te willen inzetten.' 'Nu is het zaak om het aanbod van de vrijwilligers en de vraag van de vluchtelingen bij elkaar te brengen', aldus Belt. Vluchtelingenwerk is vooral op zoek naar mensen die vluchtelingen voor een langere periode kunnen ondersteunen terwijl zij hier in Nederland een bestaan proberen op te bouwen.

Een beetje medemenselijkheid

Kappen in Roelofarendsveen

De Roelofarendsveense kapster Connie Koeleman krijgt op zekere dag bezoek van de wethouder. Deze komt met een verzoek: of zij naar de crisisopvang van de vluchtelingen wil gaan om het haar van de mensen te kappen. Mevrouw Koeleman zegt spontaan toe dit te zullen doen en besluit collega kappers te vragen om mee te gaan. De reacties die volgden deden haar echter lelijk op haar neus kijken. 'Ik was verbaasd, een beetje beteuterd door de negativiteit die ik over me heen kreeg. "Waar begin je aan?" vroegen collega's en kennissen.' Maar zij besluit dat niemand er bij gebaat is om bij voorbaat al een oordeel klaar te hebben, pakt haar kappersspullen en nog wat extra kappersbenodigdheden en gaat naar de sporthal waar de vluchtelingen tijdelijk zijn ondergebracht.

Hartverwarmend

Ter plekke is zij opnieuw verbaasd, dit maal in positieve zin. 'De hartelijkheid waarmee ik werd ontvangen. De dankbaarheid en de beleefdheid die ik ontmoette. Het was voor mij hartverwarmend. Met behulp van

een tolk ging ik op zoek naar collega kappers onder de vluchtelingen. En jawel hoor, er bleken twee kappers te zijn onder de met name Syrische vluchtelingen. Na wat uitwisseling, verdeelden we de kappersspullen en gingen we gedrieën aan de slag. Voor veel mannen die gekapt werden, was het de eerste keer dat zij hun haar lieten knippen door een vrouw, maar dat was behalve nieuw voor hen, geen enkel probleem.' Koeleman besluit haar voorraadje kappersmaterialen achter te laten, zodat de kappers zelf aan de slag kunnen. 'Ik moet zeggen', vertelt ze, 'ik trof niets aan van de gelatenheid of onderlinge strijd bij de vluchtelingen waar in de media over wordt bericht. Eigenlijk was de sfeer ronduit goed. Ik hoorde dat de vluchtelingen eerder die week onkruid hadden gewied in een plantsoentje in de omgeving. Met de kappersspullen hadden de kappers in ieder geval weer iets in handen om zinvol bezig te zijn, dat wil toch ieder mens?'

Probleem

Koeleman kijkt nuchter aan tegen de komst van de vluchtelingen in haar

Ieder mens telt!

Het zal niemand zijn ontgaan dat grote groepen mensen huis en haard hebben verlaten om de verschrikkingen van de oorlog te ontvluchten. Er zijn al veel mooie initiatieven om deze mensen een warm welkom te heten. We hopen dat, door te laten zien wat er aan de hand is en hoe we kunnen helpen, er meer van dit soort hart verwarmende activiteiten zullen ontstaan. Zó dat er deuren open gaan als iemand aanklopt!

COR DE VETTE, BESTUURSLID DIOCESANE CARITAS INSTELLING

woonplaats. 'Voor mij was het een bijzondere ervaring. Die medemenselijkheid die het vraagt om contact te leggen, moeten we toch kunnen opbrengen met z'n allen? En vanuit onze christelijke achtergrond zijn we toch geroepen om te doen wat we kunnen, in plaats van de komst van vluchtelingen alleen maar als een probleem te zien?'

In de parochie was onlangs een jongenskoor uit de Oekraïne te gast.

'Drie dagen hebben bij mij thuis gasten uit de Oekraïne gelogeed', vertelt de kapster. 'Dat is toch verrij-kend? Zo leren mijn kinderen ook meteen om een beetje in te schikken en te delen. Gelukkig zie ik die bereidheid ook in mijn omgeving; veel mensen die zich inzetten en spontaan kijken wat ze kunnen doen, gegeven de situatie. En dat is goed.'

JOLANDA DE WOLF

Blauwe zusters op nieuwe plek in Den Haag

Op 28 november werd met een plechtige eucharistieviering de start gemarkeerd van de blauwe zusters per 1 oktober 2015 op hun nieuwe plek in Den Haag: het klooster en de kerk van de H. Antonius van Padua (Fluwelen Burgwal 45). De dienaressen van de Heer en de Maagd van Matara (SSVM) zijn al sinds oktober 2009 actief in de stad. Eerst vanuit de pastorie van de Pastoor van Ars kerk in Kijkduin.

De missie van de zusters is om ten behoeve van de stad de kerk open te stellen voor gebed en ontmoeting, heel bijzonder door en vanuit de aanbidding van het heilig sacrament. De nieuwe plek aan de Fluwelen Burgwal 45 in Den Haag, in het hart van de stad, biedt voor dit apostolaat goede mogelijkheden. Vanuit hun kerk en klooster zullen de zusters op termijn ook elders in kerken van het bisdom Rotterdam eucharistische aanbidding bevorderen en ondersteunen.

Vicaris Ad van der Helm sprak het openingswoord tijdens de viering, waarin Mgr. Van den Hende hoofdclebrant was. Vicaris Van der Helm is als rector verbonden met de kerk van de Heilige Antonius, de Haagse Boskantkerk.

In zijn homilie preekte de bisschop over de gastvrijheid van Christus. 'Deze plek in het centrum van Den Haag is bij uitstek een plek om de gastvrijheid van Christus te laten zien en horen. In de loop van vele jaren is de Boskant kerk een plaats die velen in hun hart hebben gesloten om te bidden, samen te komen en te discussiëren ook en na te denken over

de plaats van geloof in de samenleving nu. Vandaag komen we hier bijeen om de gastvrijheid van de Heer te ontvangen. Hoezeer ook we hier uit eigen beweging naartoe zijn gekomen, het is Jezus zelf die ieder van ons gastvrij ontvangt. [...] De zusters hebben hun hart al vele jaren geopend voor de mensen die hier in deze stad zijn. En

andersom de mensen in de stad voor de zusters. Vandaag mogen we dat bevestigd zien door de aanwezigheid van velen.'

Op 6 december werd een Geloofsgesprek uitgezonden met zuster Maria Nadiya, overste van de community. Op www.rkk.nl kunt u het nog terugzien.

Leven is samen-leven

De wereldbevolking is in beweging. Daarbij moeten we niet alleen denken aan vluchtelingen, maar aan de mensen die vanwege werk, familie etc. hun huis achter zich laten en zich elders vestigen. In Den Haag heeft de helft van de bevolking een niet-Nederlandse achtergrond. De katholieke geloofsgemeenschappen van migranten (daaronder zijn expats, migrantenwerkers, gezinsherenigers, vluchtelingen) vormen een levendig onderdeel van katholiek Den Haag. Dit geeft het leven in de stad Den Haag een speciale dynamiek, mede doordat de stad een compacte opbouw heeft en de bevolkingsgroepen dicht bij elkaar te vinden zijn: in het centrum komt alles bij elkaar. Men fietst door elkaar en

staat samen in de rij bij winkels, geldautomaten en bioscopen of theaters; men zit naast elkaar op het terras op het Plein of bij de Grote Markt. Soms zijn de verschillen groot en opvallend en zelfs irritant, maar soms merk je de verschillen amper op omdat je er al zo aan gewend bent. Ik denk dat deze variatie in de bevolking ons meer gebracht heeft dan we onszelf realiseren. Het past bij de profeten die dromen dat de volken bij elkaar komen (Jes 25). Waarom is dit zo'n mooie Bijbelse droom? In zijn encycliciek *Laudato Si'* beschrijft paus Franciscus hoe de wereld zich tot een globale gemeenschap ontwikkelt. Deze globale wereldgemeenschap vinden we in onze steden (en dorpen) als het ware om de hoek.

We kunnen daardoor elkaars krachten en kwaliteiten ontdekken: sterke elementen in de sociale netwerken bij andere nationaliteiten en culturen. De grote variatie van de cultuur kan onze eigen cultuur weer opruimen. Een sterke gelovige inspiratie, waarbij mensen over hun vertrouwen in God kunnen spreken met elkaar, kan ons aansporen ook wat meer onbevangen en vrij vanuit ons eigen geloof te leven. Moge hierin Gods Geest ons inspireren. *Laudato Si'*.

AD VAN DER HELM, REGIOVICARIS

Nieuws over Vronesteyn

“Vronesteyn is het opleidingshuis waar studenten worden gevormd tot priester en diaken. Geestelijke, intellectuele, pastorale en persoonlijke vorming, een goede sfeer in het huis en een open klimaat waarin roepingen kunnen gedijen, is daarvoor van belang. Op 1 januari 2016 legt drs P. Schuurmans zijn functie neer als bisschoppelijk gedelegeerde voor permanent diakens.” zegt rector Broeders. ‘Diaken Schuurmans heeft, met zijn bevoegenheid, betrokkenheid en zorgvuldigheid zijn taak uitgeoefend voor de studenten op hun weg naar het permanent diaconaat. Ik waardeer hem daar zeer om. Zijn werkzaamheden zal ik overnemen naast mijn taak als rector.’

Nieuw logo en herkomst raam

In het raam dat onlangs in de kapel is geplaatst en door Mgr. Van den Hende is ingezegend, zien wij dat de leerlingen op het woord van de Heer hun visnet uitgooien voor de vangst. Dit onderdeel van het raam heeft Vronesteyn geïnspireerd en tot ontwikkeling van een nieuw logo gebracht. Het nieuwe logo van Vronesteyn met de boot en de netten haakt aan bij de woorden van Jezus:

‘Wees niet bang, ik zal je vissers van mensen maken.’ (Lc 5,10).

Het raam is vervaardigd in het atelier van de glazeniers Henderickx te Schiedam. Tussen 1948 en 1951 is het geplaatst in de St. Josephkapel van het voormalige R.K. Ziekenhuis te Dordrecht dat inmiddels deel uitmaakt van het Albert Schweitzerziekenhuis te Dordrecht.

Het middelste raam met de afbeelding van de Heer met Petrus en de andere leerlingen was gedeelte van één van de acht ramen die in de zijmuren van die kapel waren aangebracht. Ook in de kapel van het huidige Albert Schweitzerziekenhuis zijn nog enkele ramen uit de voormalige St. Josephkapel te zien.

Oriëntatiedag 2016

Centrum Vronesteyn voor de priester- en diakenopleiding in het bisdom Rotterdam wil in gesprek komen met jonge mensen, mannen die nadenken over de vraag of God ze roept om priester of diaken te worden. Vronesteyn organiseert daarom een Oriëntatiedag. Deze vindt plaats op zondagmiddag 13 maart 2016 in Centrum Vronesteyn, Park Vronesteyn 14 te Voorburg (drie minuten lopen van station Leidschendam-Voorburg).

Er is gelegenheid om met de rector en priester- en diakenstudenten te spreken, om te horen hoe de opleiding in elkaar steekt en ook hoe anderen ontdekt hebben dat ze ‘geroepen’ zijn. De dag vindt plaats op het Centrum Vronesteyn. Het is dus gelijk mogelijk om iets van de gastvrije sfeer aldaar te proeven.

Meld je aan bij rector Broeders via w.broeders@bisdomrotterdam.nl of 0627140117.

Roepingen

Mijn naam is Steef Lokken, ik ben 43 jaar en getrouwd met Letticia Lokken-Horstman. Wij wonen in Hellevoetsluis. Ik ben diakenstudent voor ons bisdom Rotterdam en op dit moment met het vierde jaar van mijn opleiding bezig.

Ik ben niet van jongs af aan gedoopt en gelovig. Mijn ouders en familie vonden wel dat het goed was om mij op een christelijke school te plaatsen en mij zelf de keuze te laten wat ik met het geloof wilde. Veel later ontdekte ik dat God al met mij bezig was op die school toen ik ongeveer twaalf was. Wat ik me goed herinnerde is dat ik een studiebijbelkje kreeg en dat ik me geen raad wist wat ik er nou eigenlijk mee moest, maar dat het me wel heel dierbaar was en dat ik ook oprecht verdrietig was toen ik het kwijt raakte. Maar goed, het leven ging verder en ik vergat het bijbelkje, de school en God weer net zo snel als dat ze kwamen. Ik begon aan mijn carrière als kraanmachinist, net als mijn opa, en leefde mijn leven zoals het kwam en ging.

Mijn vrouw Letticia heeft haar wortels in twee landen. In Nederland van haar vader, en in Nicaragua van haar moeder. Zij heeft een heel groot geloof. Dat zij met haar moeder regelmatig naar Kevelear ging, zette mij aan het denken en ik sloot me bij hen aan. Toen ik daar in een kerkbank aan het bidden was, werd ik geraakt door God.

Ik besloot bij Pastoor van Zaal op geloofscursus te gaan en in die zelfde tijd besloot ik ook om Letticia ten huwelijk te vragen. Die geloofslessen waren verhelderend, en ik wist dat ik mijn keuze had gemaakt. Ik wilde katholiek worden en een relatie opbouwen met God.

Pastoor van Zaal heeft me gedoopt. Na een tijd als parochiaan naar de kerk te zijn gegaan, en ik me steeds meer realiseerde hoe belangrijk de Eucharistie voor me was, ben ik lector geworden. Daarna kwam ik terecht bij het vormingshuis van ons bisdom, Vronesteyn en ging ik mijn studie volgen op Bovendonk.

God heeft mij geroepen! En het heeft heel lang geduurd voordat ik Hem hoorde. Maar nu ik Hem hoor, geef ik Hem antwoord.

© RAMON MAREGOLD

Wil je meer weten? Neem contact op met rector Walter Broeders, die vanaf 1 januari 2016 ook bisschoppelijk gedelegeerde voor permanente diakens is. T: 070 – 3873804 • M: 06271140117
E: w.broeders@bisdomrotterdam.nl

Dies Vronesteyn: aandacht voor de geestelijke vorming

Vronesteyn, het diocesane centrum voor priester- en diakenopleiding van bisdom Rotterdam, vierde op 1 oktober zijn 27-jarig bestaan. Dr. M. Hegge, priester van het bisdom Roermond sprak dit jaar de diesrede uit. Hij is docent spirituele theologie aan het Grootseminarie Rolduc, alsmede aan de diakenopleiding van het bisdom Roermond. Daarnaast heeft hij de taak van spirituele begeleiding van de jonge priesters van het bisdom Roermond. Naast al deze taken is hij als pastoor werkzaam in de parochie. In aanwezigheid van bisschop Van den Hende werd dr. Hegge van harte welkom geheten door rector Broeders.

De inhoud van de lezing was gericht op de geestelijke vorming van de kandidaten, één van de vier pijlers van de diaken- en priesteropleiding. In voorgaande jaren zijn de persoonlijke en intellectuele vorming aan bod gekomen; volgend jaar zal de serie worden afgesloten met een lezing over de pastorale vorming. In zijn rede benadrukte dr. Hegge dat spiritualiteit altijd een concrete vorm heeft, aangepast aan de omstandigheden, en dat ze niet geïsoleerd kan worden van de andere aspecten van de vorming.

Naar aanleiding van Mc. 3,13-15 benoemde hij vijf opdrachten van de geroepene: de roeping onderscheiden; antwoord geven op de roeping; leven in verbondenheid met Christus, en met de andere geroepenen; en beschikbaar zijn om gezonden te worden. Het wezen van christelijke spiritualiteit is: leven vanuit het geloof in Christus.

Een specifiek priesterlijke spiritualiteit is een bewustzijn om instrument van bemiddeling te zijn tussen God en mens, om het heil op een historisch-concrete manier aanwezig te doen zijn.

De lezing eindigde met een persoonlijke oproep aan alle aanwezigen: om verantwoording af te leggen van de manier waarop je het geloof beleeft, zowel aan anderen als aan jezelf.

ELI STOK

© JAN HEIJBOER

Diakenwijding Boris Plavčić: ‘Je hart geven aan de Heer’

Op zondag 8 november 2015 wijdde Mgr. Van den Hende door handoplegging en gebed Boris Plavčić tot diaken. De wijding vond plaats tijdens een plechtige eucharistieviering in de HH. Laurentius en Elisabeth Kathedraal.

Mgr. Van den Hende was hoofdcelebrant in de eucharistieviering. Concelebrant waren vicaris-generaal Verbakel, regiovicaris Egging, rector Broeders van Vronesteyn en rector Bruggink van de Tiltenberg. Onder de concelebranten was ook pater Tokalić, pastoor van de Kroatische parochie. Daarnaast waren onder meer concelebrant plebaan Bergs van de kathedrale parochie, oud-rector van Vronesteyn Bakker, en andere priesters uit het bisdom en van daarbuiten.

Homilie

Bisschop Van den Hende preekte vanuit de lezingen (1 Koningen 17, 10-16; Hebrëeën 9, 24-28; Marcus 12, 38-44) onder meer over hoe Jezus in in beeldende taal vertelt en leert waar het op aankomt als Hij spreekt over de Schriftgeleerden, die zich rijk uitdossen, en over een arme vrouw die in de tempelkist een kleine cent gooit. “Rijke kleding, uiterlijke vroomheid en voorname plaatsen hebben niets te betekenen als je niet gericht bent op het Rijk van God en zijn gerechtigheid. En iemand die op het oog weinig heeft, voegt weliswaar niets toe

aan de economische rijkdom van de tempel, maar het is wel degelijk heel veel wat de arme vrouw daar geeft, want zij geeft alles wat ze heeft.”

“Het Rijk van de Heer vraagt inderdaad alles. Dan gaat het niet meteen en alleen om het afstaan van bezittingen of geld en goed, maar op de eerste plaats om ons hart. Dat we allereerst ons hart geven aan de Heer. En als we vervolgens van harte onze gaven geven in geld en goed, als we delen van ons bezit en van onze rijkdommen, dan moet het eigenlijk zo zijn dat we daarmee van binnenuit op de eerste plaats onszelf willen geven, in kracht van de heilige Geest. [...] Vandaag mogen we een diakenwijding vieren. Boris mag diaken zijn en getekend worden door de gezindheid waarmee hij zojuist antwoordde: ‘Ja, hier ben ik.’ Het is de gezindheid waarmee hij zichzelf met heel zijn hart geeft aan de Heer, voor het Rijk van God.”

De bisschop benoemt diaken Plavčić per 8 november 2015 en voor de duur van de voorbereiding op het priesterschap tot lid van het pastoraal team van de parochie H. Augustinus te Katwijk a/d Rijn, Oegstgeest, Voorschoten, Wassenaar.

Boris is sterk in het gebed en beleeft zijn geloof intensief. Hij is actief en enthousiast. Hij heeft oog en hart voor jongeren en kinderen in hun zoeken naar Christus. Zoals iemand mij zei: ‘De kerk van Rotterdam kan zo’n verfrissend iemand goed gebruiken.’
Rector Walter Broeders

Welkom!

‘Als spiritueel van Vronesteyn heb ik Boris Plavčić de afgelopen jaren mogen volgen. Er breekt een nieuwe tijd aan nu hij binnen ons pastoraal team is benoemd en ik zijn pastoor ben. Ik heb er alle vertrouwen in dat Boris in ons team en in onze parochie een plek zal vinden waar hij zijn enthousiast en vurig geloof handen en voeten kan geven. Boris heeft veel talenten; die mogen nu verder tot ontplooiing komen. Zeker met de jongeren in onze parochie zal hij aansluiting kunnen vinden en hen een duwtje geven op de weg van hun geloof’.
Pastoor Michel Hagen

FOTO'S: © PETER VAN MULKEN

Regio-avonden voor bestuurders in de parochie

In gesprek over arbeidsrecht, ANBI-status en Actie Kerkbalans

Ruim zeventig leden van parochiebesturen en locatieraden (beheercommissies) lieten zich op maandag 26 oktober (in Centrum Vronesteyn, Voorburg) en donderdag 29 oktober (in de kerk H. Joseph, Nieuwerkerk aan den IJssel) informeren over het gewijzigde arbeidsrecht, de ANBI-regeling en de Actie Kerkbalans. Daphne van Rosendaal doet verslag.

Algemeen econoom John Bakker nodigde de betrokkenen uit, mede namens vicaris Van der Helm en vicaris Egging. De vicarissen openden beide avonden met gebed en gaven daarna het woord aan de eerste spreker op de avond, Marieke Wijnbeld (van M&A Juridische Diensten). Zij sprak over wijzigingen in het arbeidsrecht die voor parochies van belang zijn en over de positie van de parochie als werkgever.

Werkgever

Voor diverse zaken omtrent personeel is een bisschoppelijke machtiging nodig. Dat geldt onder meer voor de aanstelling van personeel. Wijnbeld ging onder meer in op regelingen rond werken na de AOW-gerechtigde leeftijd en op de ketenregeling voor tijdelijke, elkaar opvolgende contracten. 'Het aanvragen van een bisschoppelijke machtiging is belangrijk, want dan worden alle zaken gecheckt waar een parochiebestuur rekening mee moet houden.' Het bisdom heeft modelcontracten beschikbaar voor parochies.

ANBI

Daarna sprak Hanneke Lenkens van het Instituut Fondsenwerving over de ANBI-status van parochies. Dit is een fiscale status, die maakt dat giften aan een instelling die deze status heeft, aftrekbaar zijn van de inkomstenbelasting. Er is dan geen schenken- en erfstellingafdracht. Een ANBI-status is belangrijk voor goede doelen omdat het fiscaal voordeel geeft. Maar daar gaat iets aan vooraf, benadrukte Lenkens. De ANBI-status draagt bij aan het vertrouwen van de gever. Transparantie, laten zien wat je doet, draagt daar aan bij. De overheid heeft een publicatieplicht ingesteld voor 'algemeen nut beogende instellingen', voor wat betreft de online beschikbaarheid van bepaalde gegevens. Voor kerkelijke rechtspersonen geldt deze per 1 januari 2016. De Belastingdienst ziet toe op naleving van de publicatieplicht. Algemeen econoom Bakker gaf aan dat het bisdom parochies ondersteunt bij het voldoen aan de publicatieplicht. Concreet richt het een website in, waarop de gevraagde gegevens van kerkelijke rechtspersonen in het bisdom Rotterdam worden gepubliceerd.

Kerkbalans

Parochies hebben daarnaast hun eigen website, waarop vaak veel informatie staat. Dat geldt ook voor websites van parochiekernen. Het informeren van parochianen is belangrijk, ook in de geldwerfing van de geloofsgemeenschappen. Informatie delen, met medeneming van de financiële stand van zaken, helpt om parochianen en wijkbewoners te betrekken. Er wordt duidelijk gemaakt dat de geloofsgemeenschappen voor hun activiteiten de financiële ondersteuning van vele gelovigen hard nodig hebben, benadrukte Bakker.

Op beide avonden gaf een Kerkbalans-consulent een presentatie om parochies te laten zien hoe je daar enthousiast mee aan de slag kunt. 'Beweging creëert kansen', benadrukte Ad Sosef op maandag 26 oktober. 'Hoe halen we het beste uit onze Actie Kerkbalans? Door ook als Actie Kerkbalans in beweging te komen.' Op donderdag 29 oktober sprak consulent Thom van der Hoeven.

De Kerkbalans-consulenten hebben vorig jaar ongeveer zeventig geloofsgemeenschappen ondersteund met advies. Vanuit het bisdom is er verder concrete ondersteuning van Cor van Steijn (Navision) en Daphne van Rosendaal (beoordelen Kerkbalansbrieven).

Kerkbalanswedstrijd

De organisatie van de Actie Kerkbalans schrijft dit jaar een wedstrijd uit: ze gaat op zoek naar het folderontwerp dat het beste lokaal de Actie Kerkbalans kan promoten. Verschillende parochies uit het bisdom hebben een ontwerp ingediend. Dat kan voor hen lucratief zijn: de winnaar van de wedstrijd krijgt € 2000,- om het eigen folderontwerp te laten drukken. Voor de tweede prijs is € 1000,- beschikbaar, de nummer drie krijgt € 500,- te besteden. Alle ontwerpen worden beoordeeld door een deskundige jury op vorm, tekst, originaliteit maar ook op afstemming van doel en doelgroep. De winnende folders worden gepresenteerd via www.kerkbalans.nl, ter inspiratie voor andere lokale kerken. Nog onbekend is wanneer de winnaar bekend wordt gemaakt. Bent u nieuwsgierig, volg het nieuws over de wedstrijd dan via www.bisdrom-rotterdam.nl.

Ad Sosef is een van de Kerkbalans-consulenten en lid van de Commissie Fondsenwerving van de deelgemeenschap Andreas, Petrus en Paulus in Maassluis, onderdeel van parochie de Goede Herder: 'We willen je graag ondersteunen. De actie Kerkbalans is er voor het hele jaar door.'

M: 06-54305663
E: sim@kabelfoon.nl

Een onmisbare bijdrage

'Nu paus Franciscus de kerk een kerk van de armen wil laten zijn, klinkt de vraag ons misschien vreemd in de oren om financieel bij te dragen aan de actie Kerkbalans. Maar diezelfde paus schrijft in Evangelii Gaudium dat, ondanks dat de wereld sterk verandert, de katholieke kerk in vele landen – ook waar christenen in de minderheid zijn – een betrouwbare en geloofwaardige instelling is als het gaat om de zorg voor de zieken, armen en meest behoeftigen.

Weliswaar wordt de katholieke kerk in Nederland kleiner, maar zij levert een onmisbare bijdrage aan de maatschappij door de talloze vrijwilligers en pastorale beroepskrachten die aan ziekenbezoek doen, mensen bijstaan in hun rouwverwerking of aandacht geven aan vluchtelingen en mensen die kwetsbaar zijn. Voor deze mensen is geld nodig en ook voor het gebouw om van daaruit te werken en met hulp voor wie maar wil, het zout der aarde en het cement van de maatschappij te zijn.'

PROF. DR. PAUL VAN GEEST
HOGLERAAR KERKGESCHIEDENIS EN GESCHIEDENIS
VAN DE THEOLOGIE, TILBURG UNIVERSITY

Nieuw event Kerkbalans 2016

Jaarlijks vindt de actie Kerkbalans plaats. Ditmaal gaat Kerkbalans in diverse plaatsen van start met een inluidmoment in aanwezigheid van zoveel mogelijk Kerkbalans-vrijwilligers. Op zaterdag 16 januari om 12.00 uur zullen op verschillende plekken verspreid over het land de kerkklokken klinken. Met het luiden van de klok wordt enerzijds Kerkbalans letterlijk ingeluid. Anderzijds is het een uiting van waardering/aanmoediging voor de vele vrijwilligers die op pad gaan.

In het bisdom Rotterdam wordt op die dag de klok onder meer geluid in de Maria van Jessekerk, Burgwal 20 te Delft door hoogleraar Paul van Geest.

Vrijwilligers van Kerkbalans zijn van harte uitgenodigd om dit event bij te wonen.

Laurentiusmis van Aart de Kort voor kinderkoren

Jong geleerd...

De nieuwe Laurentiusmis voor kinderkoor is gepresenteerd op de diocesane Impulsdag "Jong geleerd". Op 17 oktober stond de H. Benedictus en Bernadettekerk in Rijswijk bol van de kinderstemmen, die stukken uit deze mis zongen.

De mis, gecomponeerd door Aart de Kort (organist van de Rotterdamse kathedraal), werd ingestudeerd met zo'n 125 deelnemers onder leiding van Anneke Blanken. Het kinderkoor "De Vrolijke Noot" uit Katwijk, onder leiding van Agnes Bol en begeleid door Niek van der Meij, zong de meerstemmige koorpartij. De deelnemers zongen de volkspartij. Tijdens de eucharistieviering aan het eind van de studiedag klonken de gezangen voor het eerst in hun liturgische samenhang.

Uitdaging

Componist De Kort hield rekening met enkele eisen. 'De uitdaging was om de vaste gezangen zó op muziek te zetten dat deze mis niet op een al bestaande miscompositie zou lijken. Omdat Nederlandse tekst zijn eigen klemtonen heeft, lijken vanwege het versritme veel Nederlandse vaste gezangen of ordinaria op elkaar.' Tegelijkertijd wilde De Kort de muziek niet te ingewikkeld maken. 'Want hij moet plezierig te zingen zijn. Maar ik wilde hem ook uitdagend genoeg maken, want kinderen kunnen vaak meer aan dan veel mensen denken.' Kinderkoor De Vrolijke Noot demonstreerde dat tweestemmig zingen met kinderen mogelijk is.

Inclusief

Het gemak waarmee werd gezongen, heeft ook te maken met de inzet van de kinderen van De Vrolijke Noot. Zij begonnen al vóór de zomer te oefenen, vertelt dirigente Agnes Bol. 'Als ze het eenmaal kennen, klinkt het eenvoudig. Maar het was wel pittig. Het zijn mooie melodielijnen, maar ook met lange stukken tekst die achter elkaar doorgaan.' Dat bevestigt De Kort: 'Het is een "all inclusive" miscompositie. Dat zit hem in de combinatie van de bezetting én in het feit dat alle vaste gezangen, inclusief de geloofsbelijdenis en de acclamaties, zijn getoonzet.' Op verzoek van Mgr. Van den Hende werden alle vaste gezangen getoonzet die in een eucharistieviering voorkomen.

'Wanneer kinderkoren ook zelf in staat zijn om de vaste gezangen van de mis te zingen, dan krijgen zij de gelegenheid om van jongs af aan vertrouwd te raken met de viering van de eucharistie. Geloofswaarden van de Kerk kunnen al zingend ook voor kinderen geloofswaarden worden van hen zelf: groeien in liturgie en geloof', aldus de bisschop.

De vaste misgezangen voor vieringen met kinderkoor én volkszang, orgel/piano en solo-instrument (ad libitum). Partituur € 10,-, koorpartij € 1,-, te bestellen via de webwinkel (<http://www.bisdomrotterdam.nl/webwinkel/Pages/default.aspx>).

RICHARD BOT

FOTO'S: © PETER VAN MULKEN

Parochie zet zich in voor vluchtelingen

In Voorhout zijn in oktober voor zes dagen vluchtelingen opgevangen. Diaken Bertijn Prins vertelt over de pastorale zorg aan deze en andere vluchtelingen vanuit zijn parochie Sint Maarten.

'Omdat de vluchtelingen maar heel kort op een bepaalde plek blijven', legt diaken Prins uit, 'is het moeilijk om vanuit de parochies structureel iets voor hen te betekenen. Maar het is van belang dat we in de korte tijd dat de vluchtelingen in ons dorp of onze stad zijn, kijken wat we kunnen doen.' 'Als diaken heb ik allereerst hulp aangeboden aan het netwerk van hulpverlening in de gemeente. Daarop ben ik enkele keren naar de vluchtelingenopvang toegegaan en heb ik met de mensen gesproken. Er waren onder de vluchtelingen ook christenen. Daar heb ik samen mee gebeden.'

Herkenning

Na de zes dagen in Voorhout zijn de vluchtelingen naar Lisse gebracht. Diaken Prins heeft toestemming gekregen om - ter wille van de continuïteit - deze mensen ook in Lisse te bezoeken. 'Op zondagmiddag ben ik er weer naartoe gegaan. Goed om te merken dat je gezicht laten zien werkt. De mensen herkenden me en kwamen op me af

lopen. De behoefte bij de vluchtelingen bestond vooral uit een luisterend oor en antwoord op hun praktische vragen. De geestelijk ondersteuning bestond dan ook uit het luisteren naar de verhalen van de mensen. De christenen onder de vluchtelingen waren al naar de kerk in Lisse geweest, dat hadden ze zelf al geregeld.'

'Aan mij de taak om in de gaten te houden wat de volgende plek is waar het COA de mensen onderbrengt en ze daar opnieuw op te zoeken. Belangrijk is ook hier weer als Kerk present te zijn. Dat gebeurt met name door praktische ondersteuning. Uit de parochie hebben enkele mensen zich praktisch ingezet.'

Uit de mouwen

Een van die mensen uit de parochie is Greet Hoek. Zij vertelt: 'Mijn volwassen dochter, mijn man en ik hadden al eerder tegen elkaar gezegd: als we iets kunnen betekenen voor de vluchtelingen, dan doen we dat! Toen er een groep naar Voorhout kwam, ben ik mijn licht op gaan steken bij een collega die in de gemeenteraad zit. Zij liet weten hoe ik kon aangeven dat we graag onze handen uit de mouwen wilden steken. Na onze aanmelding kregen we een e-mail met het verzoek om in de brandweerkazerne kleding, bestemd voor de vluchtelingen, spullen uit

te komen zoeken. Dat hebben we gedaan. Het was een flinke kluit hoor! Er was al heel veel gebracht en alles moest uitgepakt en gesorteerd worden, op heren-, dames-, en kinderkleding; pantalons apart, evenals shirts en warme vesten, schoenen en laarzen.' De kleding was gebracht door mensen uit de omgeving, na een oproep van de gemeente, verspreid via sociale media.

Op zondag gaat de familie Hoek naar de sporthal waar de groep vluchtelingen is ondergebracht. Dochter Hoek doet spelletjes met de kinderen; Greet en haar man helpen bij het uitdelen van het ontbijt. De spelletjes met de kinderen geven aan beide kanten veel plezier. Met handen- en voetenwerk, een beetje Engels en een dosis goede wil ontstaat er een aardig contact.

Greet Hoek: 'Een collega van mij zei: Wat lief dat jullie dit doen - maar voor ons is het niet meer dan normaal hoor. We zijn katholiek grootgebracht en daarbij hoort dat je je medemens helpt waar je kunt. Zo hebben we ook onze kinderen opgevoed. We realiseren ons misschien wel wat te weinig hoe goed wij het hebben. Wat je kunt doen, dat doe je gewoon! En dan ontmoet je dankbaarheid en ontstaat er contact. Dat is in ieder geval wat wij terug hebben ontvangen.'

Kaapverdiaanse parochie - impliciete diaconie voorop

De parochie OLV van de Vrede, verwelkomde vorig jaar hun nieuwe pastoor Theodor Wubbels. De geloofsgemeenschap in Rotterdam-West, bekend als de Kaapverdiaanse parochie, kent een rijk parochieleven. Pastoor Wubbels biedt een kijkje achter de schermen.

'Het eerste dat opvalt aan deze gemeenschap is een zekere vroomheid onder de mensen. Een natuurlijke openheid voor religiositeit, voor spiritualiteit, ook bij de jongere generaties. Gebed is heel natuurlijk, de mensen vertrouwen op God en op Maria. Daarnaast zijn ze vriendelijk, welkomend. De parochianen schenken je als pastoor ook veel vertrouwen. Men komt uit heel Rotterdam en omstreken en kiest er voor om juist naar hier te komen. Dat kenschetst de parochie.'

© PETER VAN MUIJKEN

© PETER VAN MUIJKEN

© PETER VAN MUIJKEN

Pastoor Wubbels heeft Groningse geboortegrond, maar werkte voorheen in het Afrikaanse Kenia en Congo en Brazilië. 'Het sociale pastoraat is in deze parochie heel sterk. Dat herken ik wel van mijn werk in Afrika. De mensen leven met elkaar mee, als familie. Daarbij is er veel respect voor ouderen. De diaconie, daar worden niet veel woorden aan vuil gemaakt, het gebeurt gewoon. Impliciete diaconie noem ik dat.'

Op zondag zijn er twee vieringen. Om tien uur de viering in het Portugees, om twaalf uur in het Portugees en Nederlands, met extra aandacht voor de kinderen. De kerk puilt dan, met gemiddeld zo'n 300 bezoekers per viering, bijna uit.

Inzet

Een van de kernvrijwilligers van de parochie is Ticha Ramos Barbosa. Al vijftien jaar is zij actief, met name in de pastoraatgroep en bij de catechese. Mevrouw Ramos Barbosa schetst een beeld van de activiteiten binnen de geloofsgemeenschap: 'Er zijn zo'n 30 groepen: van de schoonmaakploeg die zaterdagochtend om zeven uur present is, tot de groep die de kindernevendienst verzorgt; van de bedevaartgroep en Bijbelgroep, tot de vier koren die we rijk zijn. Als actieve vrijwilliger kan ik zeggen dat het werk in de parochie veel vraagt, maar ook veel biedt. Het vergt tijd en energie maar het geeft ook veel voldoening om voor de parochie en de mensen iets te kunnen betekenen.'

Leren

Elke derde zaterdag van de maand is er doopvoorbereiding. Het komt wel voor dat ouders in de parochie

de voorbereiding volgen en dan het kindje laten dopen in het buitenland. Ook op zaterdag is de voorbereiding voor de Eerste Communie. Dit jaar doen 62 kinderen mee. In twee groepen komen de kinderen bijeen. Vandaag staat het Onze Vader centraal. Onlangs is men begonnen met catechese voor kinderen de Eerste Communie al hebben gedaan. Ruim 30 kinderen hebben zich aangemeld.

Zee

De mensen die naar de Portugeestalige vieringen komen, zijn Kaapverdiaans of Braziliaans en ook wel Angolees. Veel van de Kaapverdianen hebben een vader of opa die zeeman was. Via de haven van Rotterdam zijn zij in Nederland terecht gekomen. De grootste gemeenschap Kaapverdianen in ons land, is dan ook te vinden in Rotterdam en omstreken. De contacten in de Kaapverdiaanse parochie verlopen vaak *via via* en nieuws gaat van mond op mond.

Vrijwilligers

Naar Kaapverdiaans gebruik vindt het Vormsel plaats na het achttiende levensjaar. Zo kan de vormeling zelf een weloverwogen keuze maken. Heel praktisch zorgt de parochie er voor dat op een voorbereidingsavond van de Vormelingen de verschillende werkgroepen zich presenteren. Daar komen dan altijd wel aanmeldingen van nieuwe vrijwilligers uit voort. Fatima Almeida is een van de vrijwilligers. Al lange tijd zet zij zich in voor onder meer de 70+ groep. Elke woensdag komt de 70+ groep van zo'n 30 ouderen bij elkaar. De dag begint met een mis om half tien. Daarna staat er een thema centraal of neemt men

gezamenlijk de week door. Er wordt samen gegeten, een spelletje gedaan, of er is een creamiddag. Er is een korte lijn naar het maatschappelijke werk. Lang niet altijd laten de financiën het toe, maar graag maakt de 70+ groep ook af en toe een uitstapje naar het zwembad of dierentuin. 'Hoe ouder de mensen worden, hoe kleiner hun kring wordt', legt mevrouw Almeida uit. 'Mensen uit hun isolement halen en activeren staan daarom voorop bij de 70+ groep.'

Jeugd

Sinds kort is er in de parochie ook een kinderkoor. Tien kinderen zingen mee. Op Kerstavond zal het koor zingen in de kinderviering. Dirigent Antonio zoekt op YouTube naar geschikte liederen. 'De kinderen zijn enthousiast en leren snel. Alhoewel... bij de Portugese liedjes moet ik met de kinderen de tekst even apart oefenen. Bij deze leeftijdsgroep gaat het Nederlands vloeiender dan het Portugees', lacht Antonio.

'Gelukkig hebben we in onze parochie veel kinderen', onderstreept pastoor Wubbels. 'Wel groeien deze kinderen vaak op in eenoudergezinnen. Dat is een moeilijk punt.'

Samenbinden

Een jongerencoördinator staat bovenaan op het verlanglijst van Padre Theodor. 'Veel van wat hier gebeurt is op kinderen en op ouderen gericht. Verder probeer ik te bewerkstelligen

© PETER VAN MULKEN

dat de mensen met elkaar in gesprek te gaan over de betekenis van het geloof voor henzelf. Ik zet mijn parochianen graag aan het denken. Ooit, tijdens een viering, lasen we het evangelie waarin Jezus zegt: "Maar jullie, wie zeggen jullie dat ik ben?" Ik stelde aan de kerkgangers de vraag: 'Wie zijn jullie eigenlijk?' Sommigen

zeiden trots: "Ik ben Kaapverdiaan." Ik probeerde ze mee te geven: "Je mag gerust bij twee werelden horen. Verenig ze in jezelf. Sta voor beide werelden open. Dan ben je een heel mens." Dat geldt denk ik voor velen die met het ene been in de ene cultuur en met de andere in een andere cultuur staan. Ook als dat

verschillende religieuze culturen zijn. "Religare" betekent "samenbinden". Ik probeer de parochianen voor te houden dat zij met hun gevoel voor spiritualiteit en het vanzelfsprekend omzien naar elkaar, ook Nederland wat te bieden hebben.'

JOLANDA DE WOLF

© PETER VAN MULKEN

miva.nl

Wereldwijd zijn er mensen die het als hun bestemming zien anderen te helpen.

MIVA ondersteunt ze met onmisbare vervoersmiddelen, zoals deze motorambulance.

miva[®]
Bestemming binnen bereik.

 VOOR GOEDE DOELEN

'Ik wilde altijd al een keer naar Lourdes'

De parochie Maria Sterre der Zee uit Den Haag ging van 23 tot 28 september op bedevaart naar Lourdes. Zo'n honderd zestig mensen beleefden er samen het geloof en leerden elkaar beter kennen. Er was ook een groep jongeren mee. Twee jongeren vertellen hun verhaal.

Waarom zijn jullie meegegaan naar Lourdes?

Anouk: 'Ik wilde altijd al een keer naar Lourdes en kreeg nu de kans om met een jongerengroep te gaan. Dat is leuker dan in je eentje, en zo kom je samen met een verhaal thuis.'

Rienaysa: 'Iedereen zei dat Lourdes zo mooi is, en dat je het gewoon een keer moet meemaken. Ik dacht: ik heb niets te verliezen, ik ga gewoon.'

Jullie hebben als jongeren de mensen tijdens de reis geholpen. Hoe was dat?

Anouk: 'Eerst had ik niks met oudere mensen. In Lourdes ben je met hen bezig door hun rolstoel te duwen, en ze vertellen al doende hun levensverhaal aan je. Je respecteert elkaar, ook al ken je elkaar niet. We zijn daardoor echt één groep geworden en dat vind ik heel mooi.'

Rienaysa: 'Ik had last van mijn knie en werd daardoor zelf afhankelijk van anderen. Voor mij was het heel moeilijk om hulp te vragen; maar het was

ook een moment van groei. Ik voelde dat ik niet koppig moest zijn. In het leven heb je ook anderen nodig om iets te bereiken.'

Wat was voor jullie het hoogtepunt van de reis?

Anouk: 'We zijn met de jongeren naar de grot gegaan rond middernacht. Het was daar zo rustig en stil, waardoor ikzelf ook echt tot rust kwam en de gedachten op nul kon zetten. Dat raakte mij wel.'

Rienaysa: 'Een van de mooiste momenten was toen we de grote kruisweg liepen met alleen de jongerengroep. Ik heb in de ziel van de jongeren gezien hoe zij de kruisweg beleefden, door mij te sjouwen. Er ontstond een samenwerking. Ik zag een voor een hoe mensen hun grens bereikten, er doorheen braken, en daardoor groeiden. Het was echt supermooi.'

Foto's © EMY JANSONS

Inspireert het verhaal van Bernadette jullie?

Anouk: 'Zeker! Bernadette kwam uit een arme familie en Maria heeft juist haar uitgekozen om aan te verschijnen. Als iemand jou iets toevertrouwt om te doen, dan moet je dat gewoon doen. Laat het over je heen komen, zoals Bernadette dat ook heeft gedaan.'

Rienaysa: 'Het verhaal van Bernadette heeft mij geïnspireerd om te zien hoe je moet vechten voor wie je bent en om iets te bereiken: Geef niet op! En zij heeft op een bepaald moment in haar leven erkend dat zij niet zonder God kan. Ook dat heeft in mij een lichtje aangestoken.'

Als jullie weer thuis zijn, gaan jullie dan dingen anders doen?

Anouk: 'Ik heb besloten om vaker naar de kerk te gaan, om zo meer met het geloof bezig te zijn en vaker met andere mensen in de kerk te zijn. In Lourdes heb ik gemerkt dat, ook al ken je elkaar niet, je toch één groep kan worden. Dat wil ik in Den Haag ook gaan beleven.'

Rienaysa: 'Nu ik terug ben, denk ik anders over veel dingen na. Ik wil meer gaan doen in mijn eigen gemeenschap, door jongeren te helpen om zich meer te verdiepen in het geloof.'

EMY JANSONS

De redactie van Tussenbeide wenst u een Zelig Kerstmis en een Gezegend Nieuwjaar!

KBO
ZUID-HOLLAND

Lid worden kost weinig en biedt veel

De Katholieke Bond van Ouderen (KBO) is de grootste ouderenorganisatie in Nederland. KBO Zuid-Holland is één van de 11 provinciale bonden en telt ruim 36.000 leden in 54 plaatselijke afdelingen. Provinciaal en op afdelingsniveau zijn honderden vrijwilligers actief om leden te ondersteunen en het onderlinge contact te bevorderen.

Praktische hulp bieden de Vrijwillige Ouderen Adviseurs (VOA's) die zijn opgeleid om de weg te wijzen in de doolhof van voorzieningen. Anderen helpen bij belastingaangifte, een vertrouwenszaak.

Lid worden van de KBO biedt naast individuele hulp ook gezelligheid, voor wie behoefte heeft aan contacten met gelijkgezinden. Het magazine Nestor informeert de leden over ontwikkelingen op landelijk niveau, waarbij de KBO, vaak samen met andere 50-plusorganisaties, zich sterk maakt voor de belangen van ouderen, op gemeentelijk, provinciaal en landelijk niveau.

Hoe sterker de KBO, hoe beter uw belangen worden behartigd!

Inlichtingen en aanmelding: **KBO ZUID-HOLLAND, Eiberplein 1J – 2661 BP Bergschenhoek**
Telefoon: (010) 521 82 99
E-mailadres: info@kbozuidholland.nl | Website: www.kbozuidholland.nl

**VERBETER EEN STUKJE
VAN DEZE WERELD!**

Missions

**Veel kinderen in de wereld lijden honger.
Al voor € 5,- per maand helpt U!**

**Wij hebben rechtstreeks contact met de Missieprojecten.
Gratis folder: telefoon 050 534 04 52**

Doe mee en help!

Banknummer NL 78 INGB 0005 7338 38
t.n.v. Stichting Missiewerk

Postbus 1180
9701 BD Groningen
E-mail: mission123@home.nl
ANBI_nummer: 8061.81.291

Stichting Missiewerk M.A.W.
Waterhuizerweg 20,
9753 HR Haren.

AGENDA

Dinsdag 15 december

Kerststallenexpositie

Tientallen kerststallen en kerstgroepen zijn te bezichtigen, van velerlei aard en afkomstig uit een uitgebreide privécollectie.

Tijdens de kerststallenexpositie zijn er gidsen aanwezig om de bezoekers te informeren over de gebeurtenissen uit 1572 en de moord op de 19 martelaren van Gorcum, die in deze kerk herdacht wordt.

Deze eerste editie van de kerststallenexpositie is van dinsdag 15 tot en met zondag 20 december.

Waar: Bedevaartskerk, Rik 5, Brielle

Tijd: dagelijks van 13.00 tot 16.00 uur

Informatie: www.martelarenvangorcum.nl

Woensdag 16 december

'Nu zijt welkome....'

Kerstviering voor dak- en thuislozen, verslaafden, ontheemden, ouderen, eenzamen en allen die het moeilijk hebben in en met de wereld. Jong en oud, arm en rijk, ziek en gezond, iedereen is welkom!

Het R.K. Stadsdiaconaat Delft e.o. organiseert als vanouds deze viering, die in het teken staat van onderlinge nabijheid. 'We vieren alvast een beetje het hoogfeest van de geboorte van het Christuskind.'

De kerstviering begint om 16.00 uur met een inloop. Om 17.45 uur zal de kerstviering worden gehouden. Voorganger in deze viering is stadsdiaken Jan Lamberts. Voor de muziek in de viering zal worden gezorgd door een gelegenheidskoor onder leiding van Sonja Nowee en de muzikanten van de maaltijdvieringen. Aansluitend aan de viering kunt u rond 18.30 uur genieten van een kerstdiner (warm/koud buffet met toetjes). De kerstviering wordt mogelijk gemaakt dankzij de medewerking van Kiwanis Club Delfts Blauw, het Leger des Heils, de kookgroep van de Maaltijdvieringen en jongerengroep M25.

Waar: Maria van Jessekerk, Burgwal 20 in Delft

Informatie: E: jan.lamberts@rksd.nl of T: 06 - 218 17 519

Zondag 10 januari 2016

Tour of Faith, de maandelijkse ontmoeting voor jongeren uit het bisdom met bisschop Van den Hende. De bijeenkomst start met een heilige mis waarna de bisschop catechese verzorgt over een bepaald onderwerp. Aan de hand van een aantal vragen gaan de jongeren hierover vervolgens in gesprek. De middag wordt afgesloten met een gezamenlijke maaltijd, bereid door jongeren van de gast-parochie.

Waar: H. Nicolaas Pieck en Gezellen, Wijnkoperstraat 2, Gorinchem. Aanmelden via f.timmermans@bisdomrotterdam.nl

Donderdag 17 tot en met zaterdag 19 maart 2016

Pelgrimstocht Vastenactie

Op initiatief van de regionale MOV/ZWO-groep Nieuwe Waterweg vindt de landelijke Pelgrimstocht Vastenactie in 2016 plaats in de regio Vlaardingen. Deze driedaagse Pelgrimstocht biedt de deelnemers ontmoeting, bezinning en gesprek en is tevens een sponsortocht voor het landelijke project van de Vastenactie in Oeganda. Vanwege het thema 'Water, bron van alle leven' zal veel aandacht worden besteed aan waterbeheer in Oeganda en Nederland.

Vertrekpunten: Donderdag 17 maart: vertrek en eindpunt Vlaardingen

Vrijdag 18 maart: Maassluis

Zaterdag 19 maart: Schiedam. Elke dag wordt maximaal 20 kilometer gelopen.

Vertrek- en eindpunt ligt telkens in de buurt van een NS-station. Voor mensen die alle drie dagen willen meelopen biedt de Vastenactie een arrangement aan in een hotel of bij gastgezinnen. Maar u kunt ook één dag meelopen.

Info en aanmelden: www.vastenactie.nl/pelgrimstocht

PERSONALIA

Benoemd

De bisschop heeft benoemd:

❖ Drs. W.P.L. Broeders, per 1 juli, tot pastoor van de parochie HH. Petrus en Paulus in Leiden en omstreken, voor de helft van zijn werktijd.

❖ F.X.M.A. Baggen, H. Theresia van Avila te Dordrecht e.o. per 1 augustus als diaken (voor onbepaalde tijd)

❖ PC. Anyaeze CSSp, Parochiefederatie Maria Magdalena te Rotterdam Zuid, Ridderkerk en Barendrecht per 1 november als lid van het pastoraal team

❖ B. Plavčić, H. Augustinus te Katwijk a/d Rijn, Oegstgeest, Voorschoten en Wassenaar per 8 november als lid van het pastoraal team, voor de duur van de voorbereiding op het priesterschap

Goedkeuring en zending

De bisschop verleende pastorale zending en goedkeuring aan:

❖ Mw. drs. M.J.S. Claassens - van Daalen, per 1 augustus als pastoraal werkster van de parochie Sint-Maarten in Spijkenisse.

Ontslag

De bisschop verleende eervol ontslag aan:

❖ Drs. W.P.L. Broeders, per 1 juli, als lid van het pastoraal team van de parochiefederatie HH. Clara en Franciscus in Langeraar en omstreken.

Ontheffing kerkelijke zending

De bisschop trok eervol de kerkelijke zending in van:

❖ Mw. drs. M.J.S. Claassens - van Daalen, per 1 augustus als pastoraal werkster van de parochie Sint-Maarten en Trinitas in Leidschendam-Voorburg.

❖ Mw. drs. A.Th.M. Beenakker - Voorn, per 25 augustus als pastoraal werkster van de federatie HH. Clara en Franciscus in Langeraar en omstreken met pensioen.

❖ H.G. de Groot, Sint Maarten te Sassenheim e.o. per 27 oktober als pastoraal werker (met pensioen)

❖ Mw. C.M.T.M. van der Zwaan-Arends, Pax Christi te Woerden e.o. per 3 november als pastoraal werkster (met pensioen)

❖ C.N. Eba'a Asse CSSp, Parochiefederatie Maria Magdalena te Rotterdam Zuid, Ridderkerk en Barendrecht per 1 november als lid van het pastoraal team

© MIRANDA ROIJERS

M25 Westland wint Religieuzenprijs

V.l.n.r. pastor Hans Smulders, Patricia van Mourik, Desiree Bühler, dagvoorzitter Monica Raassen c.r.s.s. en Harry Stijger

M25 Westland is de winnaar van de Religieuzenprijs. Broeder Cees van Dam csa, voorzitter van de Konferentie van Nederlandse Religieuzen (KNR), reikte de prijs voor een bijzonder initiatief op het terrein van de zorg, uit op 13 november. De prijs bestaat uit een geldbedrag van vijfduizend euro en een bronzen beeldje, vervaardigd door Math van Kampen ofm conv.

M25 Westland daagt jongeren tussen de twaalf en achttien jaar uit om zich in te zetten voor de sociaal zwakkeren in de samenleving. Dat gebeurt met verschillende activiteiten, bijvoorbeeld levensmiddelen inzamelen bij een supermarkt voor de Voedselbank Westland, de groente en fruit van Oogstdankdag naar ouderen brengen, Sinterklaas helpen om in arme gezinnen tóch zijn verjaardag te kunnen vieren en deelname aan de Kerstreis in Westerhok voor mensen met een verstandelijke beperking. M25 refereert aan de Bijbeltekst Matteüs hoofdstuk

25, waarin het gaat om de werken van barmhartigheid: "Wat gij voor de minsten der Mijnen hebt gedaan, hebt gij voor Mij gedaan."

Eerbetoon

De vrijwillige inzet van jongeren voor zorg ten behoeve van minderbedeelden heeft de religieuzen zodanig aangesproken, dat zij M25 Westland de meeste stemmen hebben gegeven. De prijs is ook een blijk van waardering voor alle dertig M25-groepen die nu in Nederland actief zijn. En niet in de laatste plaats is het een eerbetoon aan broeder Hans van Bommel ofm, de initiatiefnemer van de eerste M25-groep in Delft.

De jury van de Religieuzenprijs stelde in het voorjaar een shortlist samen van tien bijzondere initiatieven in de zorg. Dat is het terrein dat dit jaar bekroond zou worden. De Nederlandse religieuzen konden hun voorkeur kenbaar maken door het uitbrengen van hun stem.

Scriptieprijs voor 'doorleefd en persoonlijk verhaal'

De Bisschop Van Luyn Scriptieprijs is dit jaar gewonnen door Rik van Duifhuizen. Als leerkracht in groep 7 van de Nicolaasschool in Rotterdam-Delfshaven, schreef hij een eindscriptie voor de akte godsdienst/levensbeschouwing, getiteld: "Les over/in/met/door geloof en geloven. Geen woorden maar daden". De prijs werd op 1 oktober uitgereikt door Eveline Miltenburg, manager Bovenschools bij de RVKO, de Rotterdamse Vereniging voor Katholiek Onderwijs. Zij deed dit tijdens de feestelijke uitreiking van de akte GoLev voor medewerkers van de RVKO. De Bisschop Van Luyn Scriptieprijs is ingesteld bij het afscheid van Mgr. Van Luyn als bisschop van Rotterdam in 2011.

Liesbeth Stalmeier, bisschoppelijk gedelegeerde voor het katholiek onderwijs, prees de genomineerden om het belang van de integriteit van de leraar, dat hun werkstukken benadrukken: 'Godsdienst-levensbeschouwing is een kwetsbaar vak, omdat het raakt aan de diepste lagen van de mens. Dit vraagt om een zeer persoonlijke, doorleefde benadering van de leerkracht. Die benadering is herkenbaar in de werkstukken van de genomineerden.'

Bas Dumoulin, RVKO

COLOFON

Tussenbeide is de nieuws- en informatiekant van het Bisdom Rotterdam. Het blad verschijnt onder verantwoordelijkheid van de afdeling Pers en Communicatie.

Hoofdredactie: Francis Wout

Redactie: Ted Konings, Monique Meeussen, Frits Vermeulen, Willien van Wieringen, Jolanda de Wolf

Jongerenredactie: Sander van Aarle, Shirleni Blanken, Emy Jansons-van Steekelenburg, Thom Oosterveer

Aan dit nummer werkten verder mee:

Vicaris Ad van der Helm, rector Walter Broeders, Michel Hagen pr, diaken Paul Schuurmans, Steef Lokken, Jan Maasen, Richard Bot, Daphne van Roosendaal, Fredi Timmermans, Eli Stok, Bas Dumoulin, John-Boy Vossen, Emy Jansons, Robert Reijns

Redactie en abonnementenadministratie:

Koningin Emmaplein 3, 3016 AA Rotterdam,

Tel: 010 - 281 51 71, Fax: 010 - 436 71 90

E: tussenbeide@bisdomrotterdam.nl

I: www.bisdomrotterdam.nl

IBAN NL30INGB0000464304

Vormgeving:

Halewijn NV, Halewijnlaan 92, B-2050 Antwerpen

Fotografie: Peter van Mulken, Ramon Mangold, Gemeente Teylingen, Miranda Roijers, Emy Jansons

Drukkerij:

Halewijn NV, Halewijnlaan 92, B-2050 Antwerpen

Abonnementen:

€ 1,50 per jaar (voor parochies)

€ 10 per jaar (individueel abonnement incl. porto)

Abonnementen kunnen elk gewenst moment ingaan en worden automatisch verlengd, tenzij minimaal vier weken voor het verstrijken van de abonnementstermijn schriftelijk wordt opgezegd.

Advertenties:

Borgerpark Media

Marion Polmans -Paus, Postbus 8027,

6060 AA Posterholt

T: 0475 - 711 362

E: info@borgerparkmedia.nl

I: www.borgerparkmedia.nl

Overnemen:

Artikelen uit Tussenbeide mogen met bronvermelding, vrij worden overgenomen in parochiebladen. Illustraties en foto's mogen alleen worden gebruikt als vooraf toestemming is verleend door de redactie.

DiaconAction: samen doen vanuit je geloof

November en december staat voor tieners en jongeren uit het bisdom Rotterdam in het teken van actie voor mensen in hun eigen omgeving. Dit gebeurt onder de noemer **DiaconAction**. Tal van parochies en een enkele school doen hier ieder jaar aan mee.

Het staat de groepen vrij om zelf te kiezen voor welke groep zij zich in willen zetten. Voorop staat dat je als tiener of jongere, met jouw daden en talenten een ander helpt, de ander laat merken dat ze niet vergeten zijn. De jongeren zetten zelf de actie volledig op. Met een poster kunnen ze aandacht vragen voor hun eigen actie, maar natuurlijk ook via de sociale media, of gewoon, in gesprek van vriend tot vriend.

In 2014 namen meer dan driehonderd jongeren uit het bisdom deel, de aanmeldingen voor deze editie komen nu binnen. Zo zullen de jongeren uit de parochie Sint Jan de Doper in Gouda en omstreken zich in gaan zetten voor de mensen die gebruik maken van de plaatselijke Voedselbank. Een

van hun initiatieven is het maken van kaarsen uit oude kaarsvetresten. 'Iets nieuws van iets ouds', is dan hun motto. De kaarsen gaan naar de Voedselbank om te worden verdeeld voor gebruik.

Daden

Inspiratie voor **DiaconAction** komt voort uit het geloof. Zoals in de Johannesbrief staat geschreven: 'Wij moeten niet liefhebben met woorden en leuzen, maar met concrete daden' (1 Joh 3,18). Zoals Jezus opkwam voor de minsten, de armen in zijn omgeving, zo komen ook tieners en jongeren voor hen in actie. Traditiegetrouw ontvangen de deelnemers als aandenken aan **DiaconAction** een gadget. Dit jaar is dat een drinkbidon, met het logo erop. Meer informatie en een overzicht van de acties is te vinden op www.bisdomrotterdam.nl waar het nieuws achter een speciale knop van **DiaconAction** te vinden is.

FREDI TIMMERMANS

Simkaarten voor vluchtelingen

De jongeren van M25 Leiden zetten zich in om vluchtelingen een welkom te bereiden in hun stad. Met succes. Zij kunnen na een actie de nieuwkomers contact laten opnemen met hun thuisfront, wat deze mensen helpt om te aarden in hun nieuwe tijdelijke woonplaats.

3 November: de bliksemactie "Let them call home" van jongerenproject M25 Leiden is een groot succes. De jongeren zamelen geld in om daarmee simkaarten aan te schaffen. Vluchtelingen kunnen daarmee naar huis bellen. De inzamelingsactie haalt in tien dagen tijd ruim vierduizend euro op. Dat is genoeg om simkaarten van 10 euro te kopen voor de 250 vluchtelingen die tijdelijk in de Leidse regio verblijven. 'We hadden geen streefbedrag van tevoren bepaald, maar het opgehaalde bedrag overtreft wel onze verwachtingen', vertelt diaconaal jongerenwerker Tamara Breton. 'Ons doel was om genoeg geld in te

zamelen om alle gezinnen of alleenstaande volwassenen één simkaart van 10 euro te geven.' Het geld dat overblijft parkeert de organisatie voor als er in de toekomst nog een keer tijdelijke opvang in de Leidse regio plaatsvindt. M25 Leiden is een jongerenproject van het Diaconaal Centrum De Bakkerij.

Noodopvang

De gemeenten in de regio - Leiden, Leiderdorp, Oegstgeest, Voorschoten en Zoeterwoude - bundelen de krachten door gezamenlijk te zoeken naar gelegenheden om noodopvang te creëren. Dat gebeurt als de nood landelijk hoog is. Vluchtelingen worden onder meer opgevangen in het Universitair Sportcentrum en verschillende andere sporthallen en in een pand van TNO in Leiden. Daar overhandigden de M25-jongeren de simkaarten aan de tijdelijke bewoners.

JOHN-BOY VOSSEN

Nieuwe winnaar M25-wisseltrofee

Ongeveer 50 jongeren en 12 begeleiders van **M25**-groepen uit het bisdom Rotterdam waren bijeen op zondag 15 november in Den Haag. Ze presenteerden ze zich aan elkaar en vijf groepen dongen mee naar de **M25-wisseltrofee**: **M25** St.Christoffel (Dordrecht e.o.), **M25** Den Haag, **M25** Zoetermeer, **M25** Rotterdam, **M25** St. Franciscus (Gorinchem/Vianen).

Geheel in stijl van **M25** (de handen uit de mouwen) was er een spelletjescircuit voor kinderen uit de parochie in de Schilderswijk en kinderen van de Voedselbank aan de Leyweg in Den Haag, waar veel contacten zijn met de parochie in Den Haag Zuid. Meer dan 30 jonge deelnemers hadden veel plezier en ze aten samen pannenkoeken die waren bereid door de kookstaf van de dag onder leiding van diacon Jos van Adrichem.

'M25 goes... Dordrecht!'

Om mee te dingen naar de **M25-wisseltrofee** hadden de groepen creatieve filmpjes en power point presentaties gemaakt om te laten zien wie ze zijn en wat ze doen. Na de beoordeling door een jury werd **M25** St. Christoffel tot winnaar uitgeroepen. Daarmee staat nu al vast dat de ontmoetingsdag in 2017 '**M25 goes Dordrecht**' zal worden. Desiree Bühler, diocesaan medewerker voor **M25**: "Jongeren vinden het leuk om te zien dat ze niet de enige **M25** groep zijn en niet de enige jongeren die dit doen."

© PETER VAN MULKEN

'Opdat wij anderen kunnen troosten'

Bisschop Van den Hende leidde in de middag een korte gebedsviering. Hij sprak vanuit de Schriftlezing (2 Kor. 1, 3-4) over het geven van troost en liefde. "In de tekst wordt eerst dank gebracht aan God, dat wij er mogen zijn en dat Hij in Jezus Christus met liefde naar ons omziet. Maar als je goed leest, zie je dat God ons troost, opdat wij anderen kunnen troosten. We mogen troost doorgeven aan anderen, die het moeilijk hebben. En je kunt er aan toevoegen, dat God liefde in ons hart legt, zodat wij liefde kunnen doorgeven. Dat God ons vergeeft, opdat we elkaar vergeven. Dat God ons vasthoudt, opdat wij elkaar vasthouden in moeilijke tijden. Daarmee zitten we bij de kern van **M25**, waar het gaat om de werken van barmhartigheid, zoals de hongerigen voeden, de naakten kleden, omdat je je laat raken door de nood van een ander," aldus de bisschop, 'Ik hoop dat veel zich aan mogen sluiten bij **M25**. Mogen we daarvoor bidden.'

De deelnemers staken kaarsjes aan rond een grote kaars met de afbeelding van de heilige Laurentius. Er werd gebeden voor de slachtoffers van de aanslagen in Parijs, de mensen die gestorven zijn en de mensen in de ziekenhuizen die vechten voor hun leven. "Bidden we dat we de liefde van God mogen brengen, vooral als er oorlog en haat is," aldus de bisschop die het eerste kaarsje aanstak.

DAPHNE VAN ROOSEDAAL